

A2002:006

Rapport om den regionala utvecklingen i Sverige

Preliminär beskrivning, våren 2002

ITPS
Studentplan 3, 831 40 Östersund
Telefon: 063-166600
Telefax: 063-166601
E-post: info@itps.se
www.itps.se

För ytterligare information kontakta:
Sara Berntsson (sara.berntsson@itps.se)

Förord

Institutet för tillväxtpolitiska studier, ITPS, har i regleringsbrevet för budgetåret 2002 fått i uppdrag av regeringen att, med bistånd från Verket för näringslivsutveckling, Nutek, beskriva regionala utvecklingstendenser i Sverige under år 2001.

Denna delrapport innehåller tabellunderlag och en preliminär beskrivning av den regionala utvecklingen t.o.m. år 2001 och lämnas till näringsdepartementet den 31 maj år 2002. Rapporten innehåller dels preliminära beskrivningar av den ekonomiska och befolkningsmässiga utvecklingen på regional nivå, dels en statistiksammanställning i form av tabeller. Tabellerna bygger på senaste tillgänglig statistik och redovisas med följande grupperingar: Riket, regionfamiljer, EU-målområden, nationella stödområden, län och lokala arbetsmarknader. När det gäller sysselsättningsutveckling innehåller rapporten dessutom en framskrivning för år 2001, eftersom uppgifter för år 2001 saknas.

Uppdraget slutredovisas senast den 30 november år 2002. Då presenteras en mer fullständig rapport med en analys och en prognos för den förväntade långsiktiga utvecklingen. Syftet med dessa rapporter är att till departement, myndigheter och länsstyrelser ge en allsidig belysning av regionernas utveckling.

Arbetet har utförts av Kjell Bodvik och Sverker Lindblad, Nutek samt av Sara Berntsson och Gunnar Malmberg, ITPS. Projektledare har varit Henrik Olsson, ITPS.

Östersund i maj 2002

Sture Öberg
Generaldirektör

Innehållsförteckning

Regionala trender – sammanfattande kommentarer	3
Ekonomisk tillväxt	3
Sysselsättning	3
Företagande	3
Utbildning	3
Befolkningsutveckling	4
Nya tendenser?	4
Ekonomisk tillväxt	5
Lönesumma	5
Bruttoregionprodukt	6
Medelinkomst	8
Sysselsättningsutveckling	10
Sysselsättningsutveckling i olika branscher och näringar	12
Tillverkningsindustri och utvinning	12
Byggverksamhet	13
Handel och kommunikation	13
Personliga och kulturella tjänster	14
Finansiell verksamhet och företagstjänster	15
Offentlig verksamhet	15
Utbildning och forskning	16
Vård och omsorg	17
Jord och skogsbruk	17
Förvärvsintensitet	18
Arbetslöshet	19
Företagande	20
Nyföretagande	20
Företagskonkurser	21
Befolkning	23
Aktuella tendenser	23
Befolkningstillväxt	23
Vad bestämmer den regionala befolkningsutvecklingen?	26
Ålders- och könsfördelning	27
Flyttningar och födelseöverskott	31
Utbildning	37
Utbildningsnivå	37
Förändring i utbildningsnivå	38
Högre studier	39

<i>Fakta om statistiken</i>	43
Begrepp och definitioner	45
Regionfamiljer	48

Regionala trender – sammanfattande kommentarer

Geografisk koncentration präglar den regionala utvecklingen i Sverige efter millennieskiftet. Omfördelningen av tillväxt, arbetstillfällen och befolkning förblir i grova drag desamma som under 1990-talet. Storstadsexpansion är fortfarande det tydligaste särdraget i den regionala utvecklingen. Där många människor bor växer folkmängden, där sysselsättningen är högst skapas jobben och där produktionen är som störst ökar tillväxten. År 2001 lämnar inga distinkta avtryck i de regionala utvecklingsmönstren, men några nya tendenser för ekonomisk tillväxt, sysselsättning, och befolkningsförändringar kan skönjas.

Ekonomisk tillväxt

De svenska regionerna är väl inbäddade i ett nationellt sammanhang och trots tydliga regionala skillnader slår den nationella tillväxten i ekonomin igenom i alla regioner, även om Stockholm skiljer sig från resten av landet. I Stockholm, som redan tidigare har högre lönesumma och bruttoregionprodukt (BRP) per anställd än övriga regioner, ökar också lönesumman mer än i övriga regioner. Att Stockholms län är det enda län som har en medelinkomst över riksgenomsnittet visar på huvudstadsregionens särställning. Stockholms roll som motor i svensk ekonomi är uppenbar, samtidigt som en stor andel av de svenska arbetsmarknadsregionerna inte fungerar lika väl. Många små lokala arbetsmarknadsregioner utmärker sig genom svag ekonomisk tillväxt.

Sysselsättning

Sysselsättningen har i grova drag samma regionala mönster som den ekonomiska tillväxten. Andelen sysselsatta ligger idag på en lägre nivå än i slutet av 1980-talet men högre än under 1990-talets lågkonjunktur. Under år 2000 ökade sysselsättningen starkt medan framskrivningen för 2001 visar på en svagare ökning. Sysselsättningsökningen under senare år är tydligt koncentrerad till de större regionerna. Stockholm håller under hela den senaste femårsperioden sin ställning som den region där sysselsättningen ökar mest. År 2000 innebar en sysselsättningsökning i alla regionfamiljer, men enligt framskrivningen för 2001, har de mindre regionerna i genomsnitt en minskad sysselsättning under året som gick. Sysselsättningsökningen är starkare för män än för kvinnor. I jämförelse med männen i samma region har kvinnorna i sekundära centra den bästa sysselsättningsutvecklingen.

Företagande

Nyföretagandet har ökat kraftigt under de senaste åren. Tendens till minskat antal konkurser vände dock under det senaste året och antalet konkurser ökar på nytt. Företagsstatistiken visar att dynamiken i ekonomin främst finns i storstadsregionerna, som både har högst etableringsfrekvens och relativt sett flest konkurser.

Utbildning

Humankapital och utbildning betraktas idag som avgörande för tillväxt på nationell och regional nivå. Fördelningen av högutbildade och av utbildningar är en faktor som anses ha stor betydelse för den regionala utvecklingen under de senaste decennierna. Utbildningsnivån är förstås högst i regioner med universitets- och högskolor. Under den senaste femårsperioden höjdes utbildningsnivån i landet som helhet. Nivån höjs mest i regioner där den sedan tidigare är högst, d.v.s. i storstadsområdena och i universitets- och högskoleregionerna, men även i de

mindre regionerna steg den genomsnittliga utbildningsnivån. Däremot är rekryteringstätheten till högre studier lägre i storstadsregionerna än i andra regioner. Detta kan i förlängningen medföra betydande problem om flyttningar av högutbildad arbetskraft från övriga regioner minskar som en följd av befolkningsminskning i lämnande regioner.

Befolkningsutveckling

Den svaga nationella befolkningsutvecklingen slår igenom på regional nivå. De flesta av landets LA-regioner hade under perioden 1996-2001 en minskande befolkning. Samma mönster finner vi för år 2001. Stockholmsregionens expansion håller i sig, men för år 2001 växer befolkningen lika starkt i Göteborgs- och Malmöregionen. Mekanismerna bakom storstädernas tillväxt är välkända; ett stort befolkningsunderlag skapar förutsättningar för näringslivets differentiering, för stordriftsfördelar och specialisering. Men koncentration innebär också trängsel och höjda kostnader, vilket resulterar i motströmmar med utflyttningar av människor och verksamheter. På regional nivå är utspridningen svag och döljs av den dominerande koncentrationstendensen, men på lokal nivå pågår en tydligare utspridning. En orsak är den fortgående förstoringen av de funktionella arbetsmarknadsregionerna, genom allt längre arbetspendling. Pendlingen möjliggör utflyttning till regioner i närheten av storstäderna. Bland de områden som har ett flyttningsöverskott finns *storstadsnära periferier*, växande *satellitstäder* runt de tre storstadsregionerna och några *attraktiva platser* utspridda över landet. Dessa inslag av kontraurbanisering är dock för svaga för att motverka den regionala koncentrationen.

Dagens befolkningstillväxt är starkt påverkad av ålderssammansättningen i regioner, län och kommuner. De regioner som tidigare haft en stor inflyttning har också fått en mer gynnsam åldersstruktur och har idag, i högre grad än andra regioner, ett positivt födelseöverskott. Dessa tidigare expansiva regioner fortsätter att i högre grad dra till sig flyttare. Storstadsregionerna, tillsammans med några få andra regioner, har ett överskott både när det gäller flyttningar och naturlig befolkningsförändring (födelsetal – dödstal). I en del regioner kompenseras födelseunderskottet av ett positivt flyttningsöverskott, men de allra flesta av landets lokala arbetsmarknadsregioner har under de senaste åren haft såväl ett flyttnings- som ett födelseunderskott.

Befolkningsutvecklingen har ofta stått i centrum för debatten om regional utveckling. Befolkningstillväxt har ibland framställts som ett självändamål för kommuner och län. Att ha en minskande befolkning innebär en rad problem i form av åldrande befolkning och minskat skatteunderlag. Samtidigt bör befolkningsminskning nog betraktas som ett normaltillstånd för kommuner, regioner och län när befolkningsnettot i landet år efter år hamnar kring noll.

Nya tendenser?

När alla regioner bidrar till den nationella tillväxten har vi en sund regional näringsstruktur i landet. Detta är i sin tur den viktigaste utgångspunkten för att uppnå den överordnade målsättningen; en förbättrad välfärd i hela landet. Att ekonomisk tillväxt i Sverige i så hög grad varit koncentrerad till Stockholm är ur det perspektivet ett problem. Några tendenser i den aktuella regionala utvecklingen tyder på att detta mönster delvis håller på att ändras. Det gäller expansionen i Göteborg och Malmö samt att regioner i storstädernas närhet växer. Kanske kan vi ana en tendens till en ny form av storstadsexpansion i Sverige. Expansionen kan ta sig uttryck i en regionförstoring som inkluderar centrala delar i självständiga tätorter t.ex. Västerås, Varberg och Helsingborg.

Ekonomisk tillväxt

Regionernas ekonomiska utveckling redovisas i det följande med avseende på lönesumma, bruttoregionprodukt (BRP) och inkomst (sammanräknad förvärvsinkomst). Lönesumman och BRP relateras till sysselsatt dagbefolkning för senast tillgängliga statistikår, medan inkomsten relateras till befolkning över 16 år. I övrigt redovisas den procentuella utvecklingen mellan tillgängliga statistikår under 1990-talet.

Lönesumma

De högsta lönesummorna per sysselsatta finner vi i storstadsregionerna. Särskilt påtagligt är detta i Stockholmsregionen som ligger drygt 16 procent över rikets nivå. Göteborgs- och Malmöregionerna ligger bägge i närheten av riksgenomsnittet. Av regionfamiljerna har småregioner dominerade av offentlig sysselsättning den lägsta lönesumman per sysselsatt – 14 procent under riksgenomsnittet. Skillnaderna mellan regionfamiljerna har också förstärkts mellan åren 1995 – 2000. Ju högre lönesumma per sysselsatt, desto större procentuell ökning. Medan storstadsregionernas lönesumma ökade med knappt 42 procent mellan 1995 – 2000, stannade ökningen i småregioner dominerade av offentlig sysselsättning på drygt 14 procent.

Tabell 1. Lönesumma per sysselsatt 2000 samt utveckling 1995-2000 (löpande priser)

Beteckning på område	Lönesummans andel av riket 2000. %	Lönesumma per sysselsatt år 2000.Skr	Skillnad mot riket 2000. %	Lönesummans utveckling 1995-2000. %
Riket	100,0	212 371	0,0	31,1
Storstadsregioner	45,6	233 951	10,2	41,7
<i>därav Stockholm</i>	28,2	247 409	16,5	46,2
<i>därav Göteborg</i>	10,6	217 206	2,3	36,0
<i>därav Malmö</i>	6,8	211 438	-0,4	33,1
Universitets- och högskoleregioner	15,6	204 384	-3,8	29,2
Regionala centra	23,0	198 126	-6,7	22,9
Sekundära centra	8,8	190 966	-10,1	22,2
Småregioner - privat sysselsättning	3,3	191 872	-9,7	15,9
Småregioner - offentlig sysselsättning	3,7	182 731	-14,0	14,4

Källa: SCB

På länsnivå är det endast Stockholms län som har en högre lönesumma per sysselsatt än riket. Den höga lönesumman i Stockholm drar alltså upp även riksgenomsnittet på ett påtagligt sätt. Vi kan också notera att Västerbottens län har haft en bättre lönesummeutveckling än övriga Norrlandslän, men ökningen ligger trots det långt under riksgenomsnittet.

Det är endast fyra LA-regioner som har en lönesumma per sysselsatt som ligger över rikets nivå. Det gäller Stockholm, Göteborg, Västerås och Kiruna. För de tre sistnämnda är dock skillnaderna gentemot riket relativt små. LA-regioner med störst ökning av lönesumman mellan 1995 – 2000 är Stockholm, Strömstad, Göteborg, Jönköping, Värnamo och Malmö. De lägsta ökningarna hittar vi i delar av Norrlands inland samt i strukturomvandlingsregioner som Bergslagen och delar av Värmland och Dalsland.

Tabell 2. LA-regioner med högst ökning av lönesumma per sysselsatt 1995-2000 (löpande priser).

Beteckning på område	Lönesummans andel av riket 2000. %	Lönesumma per sysselsatt år 2000.Skr	Skillnad mot riket 2000. %	Lönesummans utveckling 1995-2000. %
Riket	100,0	212 371	0,0	31,1
Stockholm	28,2	247 409	16,5	46,2
Strömstad	0,2	164 351	-22,6	36,1
Göteborg	10,6	217 206	2,3	36,0
Jönköping	1,6	199 377	-6,1	34,7
Värnamo	0,9	197 922	-6,8	33,7
Malmö	6,8	211 438	-0,4	33,1
Karlskrona	0,9	204 032	-3,9	31,7
Linköping	2,6	208 774	-1,7	31,3
Uppsala	2,7	202 416	-4,7	31,0
Trollhättan	2,1	198 669	-6,5	30,1

Källa: SCB.

Tabell 3. LA-regioner med lägst ökning av lönesumma per sysselsatt 1995-2000 (löpande priser).

Beteckning på område	Lönesummans andel av riket 2000. %	Lönesumma per sysselsatt år 2000.Skr	Skillnad mot riket 2000. %	Lönesummans utveckling 1995-2000. %
Riket	100,0	212 371	0,0	31,1
Jokkmokk	0,05	184 241	-13,2	1,2
Bengtsfors	0,14	183 077	-13,8	4,9
Gällivare	0,20	204 940	-3,5	5,3
Filipstad	0,16	185 916	-12,5	5,9
Haparanda	0,07	187 903	-11,5	7,5
Kiruna	0,27	220 131	3,7	8,2
Hagfors	0,11	191 883	-9,6	8,3
Strömsund	0,10	165 138	-22,2	8,5
Arvidsjaur	0,06	186 594	-12,1	9,1
Vilhelmina	0,11	167 544	-21,1	11,2

Källa: SCB.

Bruttoregionprodukt

Bruttoregionprodukten (BRP) eller förädlingsvärdet är den regionala motsvarigheten till brutonationalprodukten (BNP) på riksnivå. Regionernas summerade BRP motsvarar alltså rikets BNP. I BRP-måttet inräknas förutom lönesumman även företagets vinster. Statistiken återförs med hjälp av olika nycklar till arbetsställen så att en rättvisande regional bild kan erhållas.

Precis som för lönesummorna finner vi de högsta nivåerna avseende BRP per sysselsatt i Storstadsregionerna. Nivån i Stockholmsregionen ligger drygt 14 procent över riksgenomsnittet, medan Göteborgs- och Malmöregionerna ligger betydligt närmare riksnivån. Övriga regionfamiljer ligger mellan 5 – 9 procent under riksgenomsnittet. Det är också storstadsregionerna som står för den största ökningen av BRP mellan 1993 – 1999. Övriga regionfamiljer hade en ökning som låg under riksgenomsnittet.

Tabell 4. BRP per sysselsatt 1999 samt utveckling 1993-1999 (löpande priser).

Beteckning på område	BRPs andel av riket 1999. %	BRP per sysselsatt år 1999. Skr	Skillnad mot riket 1999. %	BRP - utveckling 1993-99. %
Riket	100,0	507 364	0,0	33,8
Storstadsregioner	44,5	551 852	8,8	43,2
<i>därav Stockholm</i>	27,4	581 142	14,5	44,3
<i>därav Göteborg</i>	10,5	521 977	2,9	45,3
<i>därav Malmö</i>	6,6	493 368	-2,8	35,7
Universitets- och högskoleregioner	15,4	483 999	-4,6	33,2
Regionala centra	23,3	476 138	-6,2	27,5
Sekundära centra	9,2	474 106	-6,6	25,0
Småregioner - privat sysselsättning	3,5	473 531	-6,7	15,9
Småregioner - offentlig sysselsättning	4,0	459 317	-9,5	19,2

Källa: SCB

Av länen är det bara Stockholm, Uppsala och Västernorrlands län som har en BRP per sysselsatt som ligger över rikets nivå. I de två sistnämnda fallen är dock skillnaden gentemot riket marginell. De lägsta nivåerna finner vi i Gotlands och Jämtlands län, 16 respektive 10 procent under riksgenomsnittet. Jämtland har dessutom haft den lägsta BRP-ökningen under perioden 1993-1999.

När det gäller enskilda LA-regioner kan vi på vissa håll se betydande avvikelser från riksgenomsnittet avseende BRP per sysselsatt. Det gäller t ex Oskarshamn och Jokkmokk, där produktion av elenergi utgör stora inkomstkällor. De största BRP-ökningarna återfinns i Värnamo, Göteborg, Stockholm, Hudiksvall, Uppsala och Tranås. Den svagaste BRP-utvecklingen är framför allt koncentrerad till norra Sveriges inland och Bergslagen.

Tabell 5. LA-regioner med högst BRP utveckling 1993-1999 (löpande priser).

Beteckning på område	BRPs andel av riket 1999. %	BRP per sysselsatt år 1999.	Skillnad mot riket 1999. %	BRP - utveckling 1993-99. %
Riket	100,0	507 364	0,0	33,8
Värnamo	0,9	484 018	-4,6	46,6
Göteborg	10,5	521 977	2,9	45,3
Stockholm	27,4	581 142	14,5	44,3
Hudiksvall	0,5	557 830	9,9	40,3
Uppsala	2,8	508 777	0,3	39,9
Tranås	0,3	447 297	-11,8	39,4
Fagersta	0,2	505 214	-0,4	39,3
Strömstad	0,2	426 217	-16,0	39,0
Katrineholm	0,5	473 314	-6,7	37,5
Jönköping	1,6	476 642	-6,1	37,1

Källa: SCB

Tabell 6. LA-regioner med lägst BRP utveckling 1993-1999 (löpande priser).

Beteckning på område	BRPs andel av riket 1999. %	BRP per sysselsatt år 1999.	Skillnad mot riket 1999. %	BRP - utveckling 1993-99. %
Riket	100,0	507 364	0,0	33,8
Jokkmokk	0,1	729 708	43,8	-31,2
Storuman	0,1	506 203	-0,2	-7,5
Härjedalen	0,1	492 156	-3,0	-6,9
Åre	0,1	503 208	-0,8	-0,3
Gällivare	0,2	478 104	-5,8	1,9
Hagfors	0,1	472 682	-6,8	3,1
Arvidsjaur	0,1	434 484	-14,4	5,8
Avesta	0,4	477 657	-5,9	6,5
Kramfors	0,4	482 656	-4,9	8,2
Ludvika	0,4	456 171	-10,1	8,5

Källa: SCB

Medelinkomst

Medelinkomsten, dvs. den sammanräknade förvärvsinkomsten per capita (befolkning 16+) är också den ojämnt fördelad mellan landets regioner. Det bör poängteras att medelinkomsten inte ger något fullständigt mått på regioninnevånarnas välfärd. Exempelvis varierar levnadsomkostnaderna från region till region. Inte minst gäller detta för boendekostnader med stora skillnader mellan storstad och mer perifera regioner.

Medelinkomsten i Stockholmsregionen ligger nästan 17 procent över riksgenomsnittet. Göteborgsregionen ligger drygt 2 procent över riket, medan Malmöregionen ligger 5 procent under. Av länen är det bara Stockholms län som har en medelinkomst över riksgenomsnittet. Strax under denna inkomstnivå ligger Uppsala, Västra Götaland och Västmanlands län.

Tabell 7. Medelinkomst 1999 samt utveckling 1991-1999 (löpande priser).

Beteckning på område	Totala inkomstens andel av riket 1999. %	Medelinkomst år 1999. Skr	Skillnad mot riket 1999. %	Medelinkomst utveckling 1991-1999. %
Riket	100,0	167 743	0,0	31,9
Storstadsregioner	39,7	182 563	8,8	32,4
<i>därav Stockholm</i>	22,9	195 541	16,6	33,9
<i>därav Göteborg</i>	10,0	171 768	2,4	31,4
<i>därav Malmö</i>	6,7	159 466	-4,9	28,2
Universitets- och högskoleregioner	16,2	161 929	-3,5	30,4
Regionala centra	25,2	159 261	-5,1	30,5
Sekundära centra	9,9	156 463	-6,7	32,4
Småregioner - privat sysselsättning	4,1	155 860	-7,1	32,0
Småregioner - offentlig sysselsättning	5,0	150 204	-10,5	31,2

Källa: SCB

Ser vi till LA-regionerna finner vi sju stycken som har en högre medelinkomst än riket. Två av dessa ligger i Norrlands inland, nämligen Kiruna och Gällivare. Stockholmsregionen har den överlägset högsta medelinkomsten. De övriga fyra är Göteborgs, Västerås, Nyköpings och Sundsvalls LA-regioner. De lägsta medelinkomsterna återfinns i Årjäng, Övertorneå, Haparanda och Pajala som alla ligger drygt 17 procent under riksgenomsnittet.

Tabell 8. LA-regioner med högst medelinkomst 1999 jämfört med riket (löpande priser).

Beteckning på område	Totala inkomstens andel av riket 1999. %	Medelinkomst år 1999. Skr	Skillnad mot riket 1999. %	Medelinkomst utveckling 1991-1999. %
Stockholm	22,9	195 541	16,6	33,9
Kiruna	0,3	175 900	4,9	29,0
Göteborg	10,0	171 768	2,4	31,4
Gällivare	0,3	169 900	1,3	29,8
Västerås	2,0	168 522	0,5	29,8
Nyköping	0,7	168 205	0,3	30,3
Sundsvall	1,8	167 895	0,1	29,7
Värnamo	0,8	167 545	-0,1	35,9
Gävle	1,8	167 485	-0,2	33,2
Karlskoga	0,6	166 994	-0,4	33,5

Källa: SCB

Tabell 9. LA-regioner med lägst medelinkomst 1999 jämfört med riket (löpande priser).

Beteckning på område	Totala inkomstens andel av riket 1999. %	Medelinkomst år 1999. Skr	Skillnad mot riket 1999. %	Medelinkomst utveckling 1991-1999. %
Årjäng	0,1	137 700	-17,9	32,7
Övertorneå	0,1	138 200	-17,6	26,9
Haparanda	0,1	138 600	-17,4	25,7
Pajala	0,1	139 100	-17,1	31,2
Sorsele	0,0	140 700	-16,1	31,4
Strömsund	0,2	141 300	-15,8	31,3
Vilhelmina	0,2	142 474	-15,1	28,6
Storuman	0,1	143 000	-14,8	27,2
Simrishamn	0,3	143 543	-14,4	32,3
Gotland	0,6	143 900	-14,2	31,3

Källa: SCB

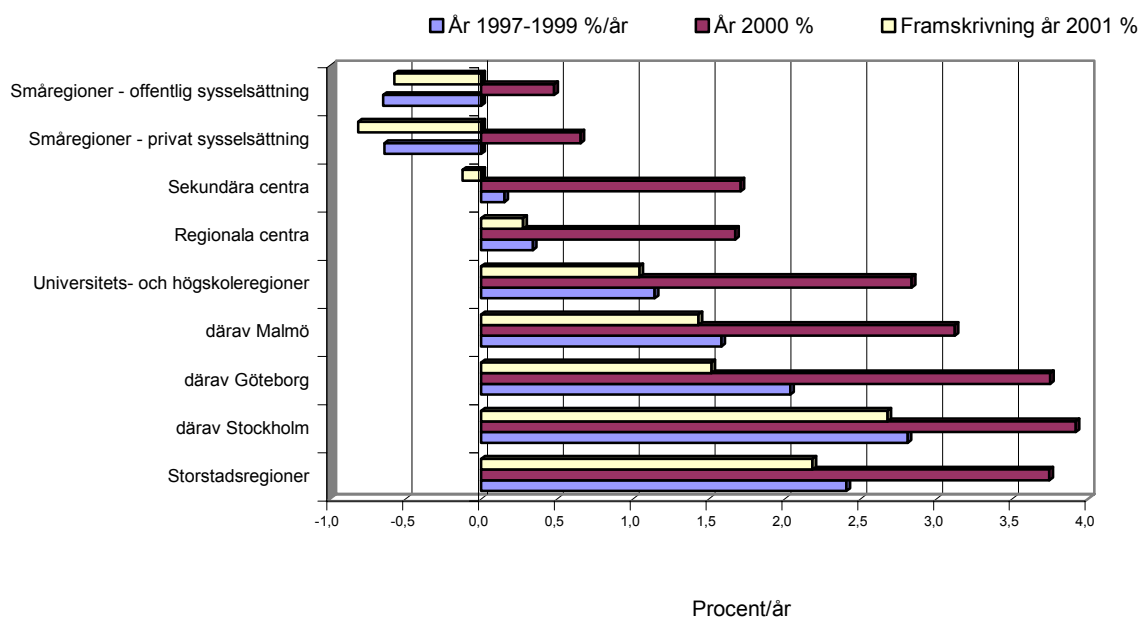
När det gäller förändring av medelinkomsten under perioden 1991 - 1999 ser vi en betydligt mer utjämnad bild än för t ex lönesumma och BRP. På länsnivå har visserligen Stockholms län haft den största ökningen, men skillnaden mot Västerbotten och Norrbottens län som uppvisar den minsta ökningen är relativt liten.

Sysselsättningsutveckling

Sysselsättningsutvecklingen var påtagligt negativ under första halvan av 1990-talet till följd av den kraftiga lågkonjunkturen. I riket uppgick sysselsättningen till drygt 4 miljoner personer år 2000, vilket var mer än en fördubbling av den genomsnittliga sysselsättningsutvecklingen per år mellan 1997 och 1999. I framskrivningen för 2001 beräknas sysselsättningen öka ytterligare, framskrivningen anger dock endast en halvering av sysselsättningstillväxten i förhållande till år 2000.

De regionala skillnaderna i sysselsättningstillväxt var förhållandevis stora under perioden 1997-1999. I storstadsregionerna låg andelen sysselsatta i genomsnitt tre procentenheter över småregionerna med privat och offentlig sysselsättning under denna period. I dessa småregioner var utvecklingen positiv under år 2000, till skillnad från åren 1997-1999. I framskrivningen för 2001 förutspås dock minskningar i dessa områden samt i sekundära centra. Skillnaden i utvecklingstakt mellan stödområden och EU:s målområden respektive ej stödområde/målområde är påtaglig.

Figur 1. Sysselsättningsutveckling totalt 1997-2000 samt framskrivning 2001.

De län där sysselsättningsutvecklingen var mest positiv under år 2000 var Stockholms, Gotlands, Jönköpings samt Uppsala län. Lägst sysselsättningsutveckling uppvisade däremot Dalarnas län, Norrbottens län, Gävleborgs län samt Västernorrlands län. Bland länen var skillnaden mellan den högsta och lägsta tillväxten drygt tre procentenheter under året.

Tabell 10. Sysselsättningsutveckling totalt 1997-2000 samt framskrivning 2001

Beteckning på område	År 1997-1999 %/år	År 2000%	År 2000 antal	Andel av riket år 2000%	Framskrivning år 2001%
Riket	1,2	2,6	4 051 870	100,0	1,1
Storstadsregioner	2,4	3,7	1 677 043	41,4	2,2
därav Stockholm	2,8	3,9	982 300	24,2	2,7
därav Göteborg	2,0	3,8	419 642	10,4	1,5
därav Malmö	1,6	3,1	275 101	6,8	1,4
Universitets- och högskoleregioner	1,1	2,8	656 078	16,2	1,0
Regionala centra	0,3	1,7	998 799	24,5	0,3
Sekundära centra	0,2	1,7	397 008	9,7	-0,1
Småregioner - privat sysselsättning	-0,6	0,7	147 219	3,6	-0,8
Småregioner - offentlig sysselsättning	-0,6	0,5	175 723	4,3	-0,6

Källa: SCB

Den genomsnittliga sysselsättningsutvecklingen fördelad på kön under perioden 1997-2000 visar att män överlag haft en bättre sysselsättningsutveckling än kvinnor. Både för män och kvinnor ökade sysselsättningen i samtliga regionfamiljer under denna period, med undantag av småregioner. I många LA-regioner var dock utvecklingen negativ för båda könen. Sysselsättningsutvecklingen var något mer positiv för kvinnorna än männen under åren 1997-2000 i Uppsala län, Jönköpings län, Kronobergs län samt Västmanlands län.

Tabell 11. Sysselsättningsutveckling år 1997-2000 fördelat efter kön.

Beteckning på område	År 1997-2000		År 2000		Andel av total sysselsättning år 2000-	
	Män % /år	Kvinnor % /år	Män antal	Kvinnor antal	Män %	Kvinnor %
Riket	1,7	1,4	2 123 413	1 928 457	100	100
Storstadsregioner	3,1	2,5	872 400	804 643	41,1	41,7
därav Stockholm	3,5	2,8	510 105	472 195	24,0	24,5
därav Göteborg	2,8	2,3	219 721	199 921	10,3	10,4
därav Malmö	2,2	1,8	142 574	132 527	6,7	6,9
Universitets- och högskoleregioner	1,7	1,5	343 162	312 916	16,2	16,2
Regionala centra	0,8	0,6	525 603	473 196	24,8	24,5
Sekundära centra	0,5	0,6	212 465	184 543	10,0	9,6
Småregioner - privat sysselsättning	-0,4	-0,2	79 016	68 203	3,7	3,5
Småregioner - offentlig sysselsättning	-0,1	-0,6	90 767	84 956	4,3	4,4

Källa: SCB

Sysselsättningsutveckling i olika branscher och näringar

Tillverkningsindustri och utvinning

Under år 2000 stod tillverkningsindustrin för knappt 20 procent av rikets sysselsättning. Könsfördelningen inom branschen var mycket ojämn. Nära 74 procent av de sysselsatta var män.

Sysselsättningsminskningarna under 1990-talets första hälft var som störst inom tillverknings- och byggnadsindustrin. Bottennivån nåddes under 1994. Därefter har industrin återhämtat sig något. Mellan 1997 och 2000 var sysselsättningsutvecklingen på riksnivå positiv både för män och kvinnor, dock inte lika stor som åren efter lågkonjunkturen. Vissa minskningar noterades dock i Stockholmsregionen samt i småregionerna denna period. Även framskrivningen för 2001 anger en total tillbakagång samt relativt höga sysselsättningsminskningar i samtliga regionfamiljer.

Under perioden 1997 till 2000 var sysselsättningsutvecklingen inom tillverkningsindustrin mer positiv för kvinnorna än männen i samtliga storstadsregioner. Även i universitets- och högskoleregionerna samt i sekundära centra var ökningen av antalet sysselsatta kvinnor mer positiv än för männen. Bland länen var sysselsättningsutvecklingen kraftigast i Jönköpings län både för männen och kvinnorna. De län med lägst utveckling över perioden var för männen Värmlands län respektive Norrbottens län för kvinnorna. De LA-regioner som i framskrivningen för 2001 ser ut att få sämst sysselsättning är Bengtsfors, Hagfors och Malung. Mellan 1997 och 2000 var det i just dessa LA-regioner som sysselsättningen var mest negativ. I den lilla arbetsmarknadsregionen Sorsele ökade sysselsättningen mest, både för männen och kvinnorna.

Tabell 12. Sysselsättningsutveckling inom tillverkningsindustri och utvinning, män och kvinnor 1997-2000 samt framskrivning 2001.

	År 1997-2000		År 2000		År 2001
	Män %/år	Kvinnor %/år	Män antal	Kvinnor antal	Framskrivning %/år
Riket	0,4	0,7	572 158	203 623	-3,8
Storstadsregioner	0,4	1,2	159 807	68 184	-3,5
därav Stockholm	-0,2	0,9	71 371	33 893	-3,9
därav Göteborg	1,3	1,8	56 677	20 994	-2,9
därav Malmö	0,2	1,1	31 759	13 297	-3,9
Universitets- och högskoleregioner	1,1	1,8	98 050	36 839	-3,2
Regionala centra	0,5	0,1	167 279	52 455	-4,0
Sekundära centra	0,4	0,8	84 145	28 990	-3,8
Småregioner - privat sysselsättning	-1,2	-1,9	33 151	9 785	-5,6
Småregioner- offentlig sysselsättning	0,3	-1,0	29 726	7 370	-4,3

Källa: SCB

Byggverksamhet

Byggverksamheten omfattade 6 procent av den totala sysselsättningen i riket år 2000. Andelen män i branschen ligger över 90 procent. Skillnaden i könsfördelning har förstärkts under de senaste åren då sysselsättningen minskat mer för kvinnor än för män.

Sysselsättningen inom byggverksamheten i Sverige fortsatte att minska även efter lågkonjunkturen 1991-1993. Mellan åren 1994-1997 var den genomsnittliga sysselsättningsutvecklingen negativ för både män och kvinnor. En vändning har dock skett därefter, åtminstone bland männen. Under perioden 1997-2000 var den genomsnittliga sysselsättningsutvecklingen per år totalt sett positiv bland männen, men fortfarande negativ bland kvinnorna.

Framskrivningen för 2001 visar en positiv utveckling för branschen på riksnivå. Större delen av ökningarna hänförs till män och till storstadsregionerna. För lokala arbetsmarknader pekar framskrivningen mot stora skillnader i sysselsättningsförändring. De län där sysselsättningen varit mest positiv mellan 1997 och 2000 var Blekinge län för männen respektive Uppsala län för kvinnorna.

Tabell 13. Sysselsättningsutveckling inom byggverksamhet män och kvinnor 1997-2000 samt framskrivning för 2001.

	År 1997-2000		År 2000		År 2001
	Män %/år	Kvinnor %/år	Män Antal	Kvinnor Antal	Framskrivning%/år
Riket	1,4	-0,4	210 979	17 617	3,1
Storstadsregioner	2,3	1,4	79 339	7 791	3,9
därav Stockholm	2,5	1,9	43 859	4 517	4,3
därav Göteborg	1,6	1,3	21 199	1 930	3,0
därav Malmö	3,0	0,0	14 281	1 344	4,2
Universitets- och högskoleregioner	1,4	-0,9	36 754	2 686	2,9
Regionala centra	0,3	-3,6	54 780	4 087	1,7
Sekundära centra	1,6	0,9	21 261	1 703	4,0
Småregioner - privat sysselsättning	1,5	1,4	8 793	707	3,5
Småregioner-offentlig sysselsättning	0,8	-1,1	10 052	643	3,0

Källa: SCB

Handel och kommunikation

Av rikets totala sysselsättning år 2000 var andelen sysselsatta inom handel och kommunikation 18 procent. Drygt 700 000 personer var sysselsatta inom branschen detta år, varav runt 38 procent utgjorde kvinnor. Storstadsdominansen är tydlig, nära hälften av alla sysselsatta återfinns i de tre storstadsregionerna. Förutom i storstadsregionerna har sysselsättningen ökat mest i universitets- och högskoleregionerna under åren 1997-2000. Den genomsnittliga utvecklingen per år under denna period var positiv för både män och kvinnor. Framskrivningen för 2001 är dock negativ och särskilt i de regionala stödområdena. Förutom ett fåtal förväntas alla lokala arbetsmarknadsregioner få en negativ utveckling år 2001.

Tabell 14. Sysselsättningsutveckling inom handel och kommunikation, män och kvinnor 1997-2000 samt framskrivning för 2001.

	År 1997-2000		År 2000		År 2001
	Män %/år	Kvinnor %/år	Män antal	Kvinnor antal	Framskrivning %/år
Riket	1,2	0,2	450 870	281 581	-1,1
Storstadsregioner	2,5	2,3	221 081	141 053	-0,4
<i>därav Stockholm</i>	3,0	3,1	132 297	85 078	0,2
<i>därav Göteborg</i>	2,0	1,3	54 762	35 052	-1,2
<i>därav Malmö</i>	1,6	1,4	34 022	20 923	-1,3
Universitets- och högskoleregioner	2,3	1,9	71 924	42 855	-0,8
Regionala centra	1,0	0,4	103 736	65 963	-2,0
Sekundära centra	0,7	0,2	37 570	24 629	-2,2
Småregioner - privat sysselsättning	1,7	-0,8	13 052	8 273	-1,9
Småregioner-offentlig sysselsättning	0,1	-1,1	15 992	10 248	-3,1

Källa: SCB

Personliga och kulturella tjänster

Sysselsättningsförändringen inom personliga och kulturella tjänster var positiv under perioden 1997-2000, framförallt i storstadsregionerna samt i universitets- och högskoleregionerna. Även framskrivningen för 2001 är positiv, men något lägre än det genomsnittliga värdet mellan 1997-2000. Framskrivningen pekar på att Göteborgsregionen får den högsta sysselsättningsstillväxten av storstadsregionerna. Småregionerna förväntas dock utvecklas negativt, till skillnad från övriga regionfamiljer. Denna bransch omfattade 7 procent av rikets totala antal sysselsatta under år 2000. Könsfördelningen är relativt jämn, kvinnorna svarade år 2000 för 56 procent av sysselsättningen.

Tabell 15. Sysselsättningsutveckling inom personliga och kulturella tjänster, män och kvinnor 1997-2000 samt framskrivning för 2001.

	År 1997-2000		År 2000		År 2001
	Män %/år	Kvinnor %/år	Män antal	Kvinnor antal	Framskrivning %/år
Riket	2,7	2,3	118 090	151 252	1,5
Storstadsregioner	3,7	2,7	59 568	70 251	2,0
<i>därav Stockholm</i>	3,6	2,3	39 592	44 971	1,8
<i>därav Göteborg</i>	4,2	3,8	12 098	15 769	2,7
<i>därav Malmö</i>	3,2	2,8	7 878	9 511	1,8
Universitets- och högskoleregioner	2,8	2,9	16 318	22 376	1,8
Regionala centra	1,8	1,8	25 243	34 342	0,9
Sekundära centra	1,6	2,1	8 320	12 409	1,0
Småregioner - privat sysselsättning	-0,4	0,5	3 976	5 477	-0,5
Småregioner - offentlig sysselsättning	0,5	0,9	4 665	6 397	-0,1

Källa: SCB

Finansiell verksamhet och företagstjänster

År 2000 återfanns 13 procent av rikets sysselsatta inom finansiell verksamhet och företagstjänster. Fördelningen mellan könen är relativt jämn, 43 procent utgörs av kvinnor. Antalet sysselsatta i branschen var som störst i Stockholmsregionen där 41 procent återfanns. Under lågkonjunkturen, 1991-1993, var nedgången inom branschen mycket ojämn och kvinnorna drabbades hårdast. Under åren efter lågkonjunkturen fram till år 2000 har kvinnorna i branschen generellt sett haft en lägre sysselsättningsutveckling än männen. Med undantag av småregioner med privat sysselsättning, där förändringen för kvinnor varit bättre än för män sedan 1994.

Under perioden 1997-2000 hade denna bransch den största procentuella tillväxten av alla branscher, oavsett kön. Storstadsregionerna hade både högst andelar sysselsatta inom branschen samt högst sysselsättningstillväxt under dessa år. Framskrivningen för 2001 pekar mot en fortsatt sysselsättningsökning, men med en något lägre tillväxttakt än den som gällt de senaste åren.

Tabell 16. Sysselsättningsutveckling inom finansiell verksamhet och företagstjänster, män och kvinnor 1997-2000 samt framskrivning för 2001.

	År 1997-2000		År 2000		År 2001
	Män%/år	Kvinnor%/år	Män Antal	Kvinnor Antal	Framskrivning %/år
Riket	7,9	7,2	312 931	232 216	5,6
Storstadsregioner	9,9	8,9	186 363	137 047	6,8
<i>därav Stockholm</i>	10,4	9,5	126 792	96 116	7,2
<i>därav Göteborg</i>	9,1	7,2	36 833	24 943	5,8
<i>därav Malmö</i>	8,1	7,8	22 738	15 988	5,7
Universitets- och högskoleregioner	6,3	5,2	40 909	29 270	4,1
Regionala centra	5,0	4,9	56 761	40 980	3,5
Sekundära centra	5,2	4,6	16 760	14 051	4,6
Småregioner - privat sysselsättning	4,8	7,0	5 599	5 229	5,5
Småregioner – offentlig sysselsättning	3,6	3,7	6 539	5 639	2,7

Källa: SCB

Offentlig verksamhet

Till offentlig verksamhet hänförs bland annat statlig och kommunal administration, militär och polis. Här återfanns 5 procent av rikets sysselsatta år 2000, branschens könsfördelning är relativt jämn. Åren 1997-2000 hade männen i denna bransch en negativ sysselsättningsutveckling medan den för kvinnorna var svagt positiv. Männens sysselsättningsutveckling var under dessa år negativ i samtliga regionfamiljer, med undantag av Göteborgsregionen. Framskrivningen för 2001 är totalt sett positiv, där universitets- och högskoleregionerna antas få den bästa utvecklingen.

Tabell 17. Sysselsättningsutveckling inom offentlig verksamhet m. m., män och kvinnor 1997-2000 samt framskrivning för 2001.

	År 1997-2000		År 2000		År 2001	
	Män %/år	Kvinnor %/år	Män Antal	Kvinnor Antal	Framskrivning	%/år
Riket	-1,3	0,7	103 098	113 381		5,8
Storstadsregioner	-0,7	1,1	41 838	50 304		6,3
<i>därav Stockholm</i>	-0,8	1,8	28 580	33 181		7,0
<i>därav Göteborg</i>	0,1	0,1	7 408	10 312		5,2
<i>därav Malmö</i>	-1,4	-0,5	5 850	6 811		4,3
Universitets- och högskoleregioner	-0,8	1,3	16 427	19 472		7,2
Regionala centra	-1,2	0,4	31 506	29 292		5,4
Sekundära centra	-2,8	-1,4	7 127	7 370		3,1
Småregioner - privat sysselsättning	-4,9	1,5	2 447	3 108		4,2
Småregioner - offentlig sysselsättning	-4,2	-1,0	3 753	3 835		2,7

Källa: SCB

Utbildning och forskning

Utbildning och forskning stod för 8 procent av rikets totala sysselsättning under år 2000, varav 2/3 utgörs av kvinnor. Denna näringsgren domineras av lärare inom grund- och gymnasieskolan vilket innebär att sysselsättningen är relativt jämnt fördelad andelsmässigt mellan landets regioner.

Sysselsättningsförändringen var under perioden 1997-2000 positiv i samtliga regionfamiljer och län, både för männen och kvinnorna i branschen. Den genomsnittliga utvecklingen var totalt sett högre för kvinnor än för män. Framskrivningen för 2001 anger en positiv utveckling i samtliga län och regionfamiljer. Även i LA-regionerna förväntas en positiv utveckling med undantag av ett fåtal norrlandsregioner.

Tabell 18. Sysselsättningsutveckling inom utbildning och forskning, män och kvinnor 1997-2000 samt framskrivning 2001.

	År 1997-2000		År 2000		År 2001	
	Män %/år	Kvinnor %/år	Män Antal	Kvinnor Antal	Framskrivning	%/år
Riket	2,5	4,0	113 614	219 763		5,2
Storstadsregioner	3,3	4,5	46 265	85 965		5,9
<i>därav Stockholm</i>	3,4	4,0	25 400	46 297		5,4
<i>därav Göteborg</i>	2,4	4,6	11 477	22 899		6,1
<i>därav Malmö</i>	4,3	5,7	9 388	16 769		6,8
Universitets- och högskoleregioner	1,6	3,2	22 731	40 369		4,2
Regionala centra	2,5	4,3	26 781	55 398		5,3
Sekundära centra	2,5	4,5	9 312	19 994		5,6
Småregioner - privat sysselsättning	0,4	3,4	3 538	7 957		4,1
Småregioner - offentlig sysselsättning	0,4	2,0	4 987	10 080		3,2

Källa: SCB

Vård och omsorg

Vård och omsorg är den näringsgren som efter tillverkningsindustrin har det största antalet sysselsatta. År 2000 fanns drygt 730 000 personer sysselsatta i denna bransch, varav 86 procent utgjordes av kvinnor. Av rikets totala antal sysselsatta omfattar denna bransch 18 procent. I de småregioner som domineras av offentlig verksamhet var 25 procent av samtliga sysselsatta i regionerna verksamma inom denna bransch. Som en jämförelse noteras att motsvarande andel för Stockholmsregionen var 13 procent.

Den genomsnittliga sysselsättningsutvecklingen i riket var positiv för männen och svagt negativ för kvinnorna under åren 1997-2000. Sysselsättningen för kvinnor minskade under perioden i samtliga regionfamiljer förutom i Göteborgsregionen. Männens sysselsättning ökade däremot i samtliga regionfamiljer, störst ökning noteras i Göteborgsregionen. Framskrivning för 2001 pekar på sysselsättningsökningar i samtliga regionfamiljer.

Tabell 19. Sysselsättningsutveckling inom vård och omsorg, män och kvinnor 1997-2000 samt framskrivning 2001.

	År 1997-2000		År 2000		År 2001
	Män %/år	Kvinnor %/år	Män Antal	Kvinnor Antal	Framskrivning %/år
Riket	1,4	-0,5	98 850	632 462	1,3
Storstadsregioner	2,2	-0,1	37 801	214 668	1,7
därav Stockholm	0,7	-0,3	20 731	109 803	1,4
därav Göteborg	5,5	0,2	9 490	61 356	2,4
därav Malmö	2,9	0,0	7 580	43 509	1,8
Universitets- och högskoleregioner	2,0	-0,1	18 409	108 896	1,7
Regionala centra	0,4	-0,8	25 575	177 018	1,0
Sekundära centra	0,9	-0,6	8 709	68 262	1,0
Småregioner - privat sysselsättning	0,5	-1,3	2 735	25 618	0,2
Småregioner - offentlig sysselsättning	1,0	-1,4	5 621	38 000	0,2

Källa: SCB

Jord och skogsbruk

Jord- och skogsbruk omfattade endast 2 procent av rikets sysselsatta år 2000 och nästan 80 procent av dessa var män. Utvecklingen under perioden 1997-2000 var negativ oavsett kön. Den enda regionfamilj som uppvisade positiva sysselsättningsandelar under denna period var Stockholmsregionen. Framskrivningen pekar dock mot en svagt positiv utveckling för riket 2001. Samtliga regionfamiljer förväntas få en positiv utveckling detta år. Intressant att notera är att storstadsregionerna och framförallt Stockholm förväntas få den bästa utvecklingen.

Tabell 20. Sysselsättningsutveckling inom jordbruk, män och kvinnor 1997-2000 samt framskrivning 2001.

	År 1997-2000		År 2000		År 2001
	Män %/år	Kvinnor %/år	Män Antal	Kvinnor Antal	Framskrivning %/år
Riket	-2,5	-3,3	60 340	17 134	1,4
Storstadsregioner	-1,3	-1,2	9 059	3 050	3,4
<i>därav Stockholm</i>	0,5	2,3	3 350	1 252	6,4
<i>därav Göteborg</i>	-1,6	-1,5	2 015	597	2,7
<i>därav Malmö</i>	-2,7	-3,9	3 694	1 201	0,9
Universitets- och högskoleregioner	-2,9	-3,5	11 598	3 525	0,8
Regionala centra	-2,4	-3,4	18 949	5 463	1,3
Sekundära centra	-2,9	-3,9	10 962	3 139	0,6
Småregioner - privat sysselsättning	-3,0	-4,7	3 270	689	0,9
Småregioner - offentlig sysselsättning	-2,6	-4,5	6 502	1 268	1,0

Källa: SCB

Förvärvsintensitet

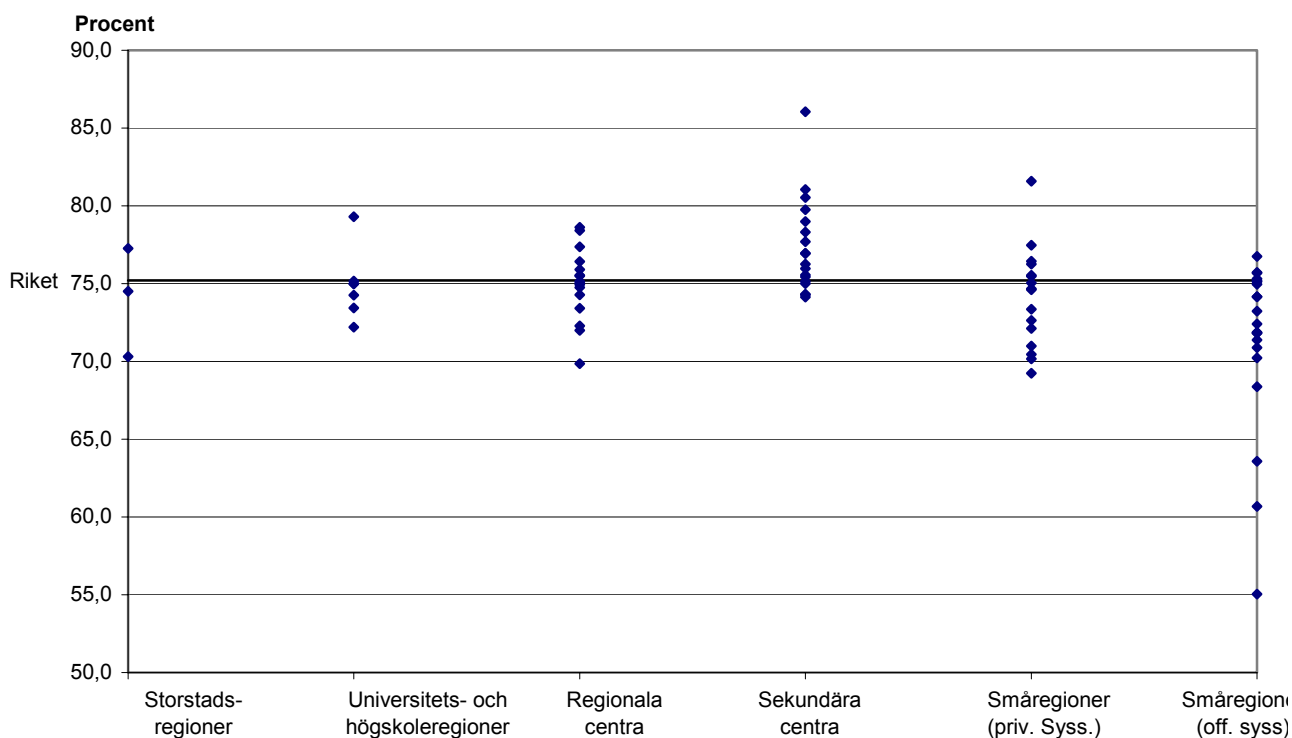
År 2000 ökade förvärvsintensiteten något i förhållande till föregående år. I samtliga regioner hade männen en högre förvärvsintensitet än kvinnor. Mellan 1996 och 2000 noteras största ökningen totalt sett i Göteborgsregionen. Den svagaste utvecklingen skedde i småregioner dominerade av privat sysselsättning.

Skillnaderna mellan enskilda LA-regioner var i vissa fall mycket stora under året. Endast fyra regioner hade över 80 procent förvärvsarbete. Dessa regioner var Värnamo, Nässjö, Älmhult och Ljungby. På länsnivå översteg endast Jönköpings län denna nivå. De LA-regioner som hade lägst förvärvsintensitet var Haparanda, Pajala och Övertorneå, med andelar mellan 55 och 64 procent.

Tabell 21. Förvärvsintensitet år 1996 och 2000. Män, kvinnor och totalt i ålder 20-64 år.

	År 1996			År 2000		
	Män	Kvinnor	Totalt	Män	Kvinnor	Totalt
Riket	73,8	70,3	72,1	77,7	72,7	75,2
Storstadsregioner	72,8	71,1	71,9	77,1	73,5	75,3
<i>därav Stockholm</i>	74,5	73,3	73,9	78,8	75,7	77,3
<i>därav Göteborg</i>	72,2	69,6	70,9	76,6	72,4	74,5
<i>därav Malmö</i>	68,7	66,4	67,6	72,4	68,2	70,3
Universitets- och högskoleregioner	73,6	68,7	71,2	77,7	71,5	74,7
Regionala centra	74,5	70,2	72,4	78,0	72,1	75,1
Sekundära centra	77,7	71,1	74,5	81,3	74,0	77,7
Småregioner - privat sysselsättning	74,9	69,6	72,4	77,5	72,0	74,9
Småregioner - offentlig sysselsättning	70,2	69,7	70,0	74,2	71,6	73,0

Källa: SCB

Figur 2. Förvärvsintensitet 2000 per LA-region grupperade på regionfamiljer.

Arbetslöshet

Arbetslösheten har i flertalet regioner minskat under perioden. Kvinnorna har en lägre arbetslöshet än männen. Under 2002 har några LA-regioner åter fått en viss ökning. Förändringarna lokalt kan vara stora t. ex i Arjeplog och Söderhamn, 4,6 respektive 1,2 procentenheter.

Tabell 22. Arbetslöshet i Regionfamiljerna 2000-2002 i procent.

Beteckning på område	1 kv 2000			1 kv 2001			1 kv 2002		
	Män	Kvinnor	Totalt	Män	Kvinnor	Totalt	Män	Kvinnor	Totalt
Riket	7,7	6,0	6,9	6,5	5,1	5,8	6,4	4,8	5,6
Storstadsregioner	5,9	4,7	5,3	4,8	3,8	4,3	4,8	3,7	4,3
<i>därav Stockholm</i>	4,2	3,4	3,8	3,2	2,7	2,9	3,4	2,8	3,1
<i>därav Göteborg</i>	7,3	5,7	6,5	6,3	4,8	5,5	5,9	4,6	5,3
<i>därav Malmö</i>	9,3	7,4	8,4	7,6	5,9	6,7	7,6	5,6	6,6
Universitets- och högskoleregioner	7,4	6,0	6,7	6,3	5,0	5,7	6,3	4,8	5,6
Regionala centra	9,0	7,2	8,1	7,8	6,2	7,0	7,7	5,8	6,8
Sekundära centra	7,5	6,6	7,1	6,3	5,6	6,0	6,4	5,3	5,9
Småregioner - privat sysselsättning	11,4	8,4	10,0	9,6	7,2	8,4	8,9	6,4	7,7
Småregioner - offentlig sysselsättning	14,2	8,5	11,4	12,4	7,6	10,0	11,8	6,9	9,4

Källa: AMS, SCB

Företagande

Sedan lågkonjunkturen i början av 1990-talet har antalet nystartade företag nästan fördubblats och antalet företagskonkurser har minskat till en tredjedel. För år 2000 noteras en ökning av nyföretagandet med tio procent av antalet genuint nystartade företag jämfört med 1999. Etableringsfrekvensen visar sig vara högst i storstadslänen. Av de senaste två åren framgår dock att antalet företagskonkurser åter börjat öka. Under 2000 och 2001 ökade antalet med en respektive tio procent. Jämfört med det totala antalet företag är graden av konkurser störst i de tre storstadsregionerna, Stockholm, Göteborg och Malmö.

Med nyföretagande avses här företag där verksamheten är helt nystartad eller har återupptagits efter att ha varit vilande i minst två år. Statistiken omfattar inte företag som nyregistrerats eller nyaktiverats på grund av ägarbyte, ändring av juridisk form eller annan företagsombyggnad. Med företagskonkurser avses beslut om konkurs fattade av tingsrätten.

Nyföretagande

Antalet nya företag som startat i Sverige under 2000 beräknas till knappt 40 000 stycken, vilket nästan är en fördubbling sedan lågkonjunkturen i början av 1990-talet. Under år 2000 ökade nyföretagandet i alla län utom i två, Kalmar och Gävleborgs län. Den största ökningen uppmättes i Blekinge län, följt av Stockholms län och Uppsala län. Lägst andel nystartade företag uppmättes i Hallands län.

För riket uppgick förnyelsetalet, definierat som antalet nya företag i förhållande till det befintliga företagsbeståndet, till 8,2 procent i genomsnitt. Medianen med avseende på län var 7,1 procent. Den högsta andelen nya företag uppmättes i Stockholms län följt av Uppsala län och Skåne län. Lägst andel noterades i Västernorrlands län.

Etableringsfrekvensen, mätt som antalet nya företag per 1 000 invånare i ålder 16-64 år, var 7,0 för hela riket. I förhållande till befolkningen startas det flest nya företag i storstadslänen. Stockholms län hade högst andel nya företag, följt av Skåne län, Uppsala län samt Västra Götalands län. Lägst antal nya företag per 1 000 invånare noterades i Västernorrlands län.

Tabell 23. Etableringsfrekvens efter län 2000.

Län	Antal nya företag	Förändring mot år1999 (%)	Nya företag per 1000 invånare ¹	Andel nya företag ²
Stockholm	13 730	15,8	11,4	10,2
Uppsala	1 392	15,0	7,3	8,9
Södermanland	863	4,1	5,4	7,4
Östergötland	1 280	11,2	5,0	7,1
Jönköping	1 000	14,0	5,0	6,4
Kronoberg	576	9,1	5,3	6,5
Kalmar	644	-1,1	4,5	6,5
Gotland	204	6,3	5,7	7,3
Blekinge	488	20,5	5,2	8,3
Skåne	5 416	6,7	7,6	8,6
Halland	1 000	1,8	5,9	7,0
Västra Götaland	5 988	8,1	6,4	7,4
Värmland	806	12,4	4,8	6,7
Örebro	805	6,3	4,7	6,6
Västmanland	818	13,6	5,1	7,4
Dalarna	975	3,4	5,8	7,0
Gävleborg	836	-2,9	4,9	6,7
Västernorrland	677	5,6	4,4	6,1
Jämtland	475	8,0	6,0	6,6
Västerbotten	721	8,1	4,5	6,6
Norrbottnen	826	6,4	5,1	7,9
Hela riket	39 520	10,3	7,0	8,2

1) Befolkning i ålder 16-64 år.

2) Avser antal nystartade företag i procent av totala företagsbeståndet enligt SCB, Företagsdatabasen 2000-12
Källa: ITPS

Företagskonkurser

Sedan 1992 har antalet företagskonkurser stadigt minskat, ett trenderbrott inträffade dock år 2000 då antalet företag försatta i konkurs för första gången på åtta år ökade. Under 2001 ökade antalet ytterligare. Trots detta uppgick antalet konkurser under 2001 endast till en tredjedel av vad som noterades 1992. Antalet företag i konkurs per arbetsdag uppgick till 30 stycken under 2001, motsvarande antal under 1992 var 85 stycken.

Under 2001 ökade antalet företagskonkurser i samtliga regionfamiljer förutom i småregioner dominerade av privat sysselsättning, där de minskade något. Den största ökningen av företagskonkurser noteras i småregioner med stor andel offentlig sysselsättning. Under året ökade antalet företagskonkurser mycket i Stockholms, Skåne och Norrbottens län. De enda län som uppvisade minskningar var Kronobergs och Västernorrlands län. Bland LA-regionerna var andelen företag som försatts i konkurs det senaste året som störst i Värnamo, Arvika, Malung samt i Haparanda. Av storstadsregionerna ökade andelen företagskonkurser kraftigast i Malmö. Bland storstadskommunerna visade både Stockholm och Malmö ökning av antalet företagskonkurser, medan de i Göteborg fortsatte att minska till den lägsta nivån sedan 80-talet.

Vid jämförelser av antalet företagskonkurser med hur många företag som fanns registrerade i Statistiska centralbyråns företagsdatabas, FDB, under 2001 uppvisar Stockholms och Norrbottens län de högsta andelarna företagskonkurser. De lägsta siffrorna noteras i Gotlands och Kronobergs län. I de tre storstadsregionerna Stockholm, Göteborg och Malmö var andelen

företag i konkurs jämfört med det totala antalet företag i regionerna förhållandevis högt jämfört med övriga regionala indelningar, vilket framgår av tabell 24.

Tabell 24. Antalet företagskonkurser år 2001 jämfört med totala antalet företag i SCBs företagsdatabas.

	Antal företag	Förändring mot år 2000 (%)	Antal ftg enligt FDB	Andel därav i konkurs promille
Riket	7 433	10	829 251	9,0
Storstadsregioner	3 903	8	323 734	12,1
<i>därav Stockholm</i>	2 534	7	190 107	13,3
<i>därav Göteborg</i>	827	2	78 501	10,5
<i>därav Malmö</i>	542	28	55 126	9,8
Universitets- och högskoleregioner	953	13	124 084	7,7
Regionala centra	1 456	11	201 306	7,2
Sekundära centra	548	19	90 114	6,1
Småregioner - privat sysselsättning	225	-8	37 195	6,0
Småregioner - offentlig sysselsättning	348	31	52 818	6,6

Källa: ITPS

Befolkning

Aktuella tendenser

Sverige har under de senaste åren haft en svag befolkningstillväxt som i kombination med geografisk koncentration lett till befolkningsminskning i stora delar av landet. Ett relativt litet invandringsnetto och ett fortsatt födelseunderskott har gett effekter på såväl den nationella som på den regionala nivån. Utvecklingen under 2001 följer därmed i grova drag det mönster som funnits under de närmast föregående åren.

Det som karakteriserar befolkningsomfördelningen idag och under 1990-talet är koncentration på regional nivå. De tre storstadsområdena växer medan små regioner och mindre orter minskat sin andel av befolkningen. Under den första delen av 1990-talet klarade de regionala centerna sig relativt väl och universitetsorterna hade en snabb befolkningstillväxt. Men under den senaste femårsperioden har universitetsregioner och regionala centra haft en svagare befolkningsutveckling. Idag kan vi åter se tendenser till en något starkare befolkningsutveckling i dessa två regionfamiljer.

En tydlig tendens är att många lokala arbetsmarknadsregioner runt storstäderna har en positiv utveckling. Det kan finnas flera skäl till detta. En förklaring är att pendlingsområden runt storstäderna blir större. Detta är en tendens som funnits under lång tid och som kan ha accentuerats dels genom utbyggnad av infrastruktur i t.ex. Mälardalen, dels genom stigande boendekostnader i storstadsområdena. Ytterligare en förklaring är att det, parallellt med den regionala koncentrationen, hela tiden pågått en lokal utspridning av befolkningen. Det vi ser kan vara en mer utbredd kontraurbanisering som nu sträcker sig till landsbygd och satellitstäder runt storstäderna.

En del mer små regioner tycks ha ökat sin attraktivitet och har ett flyttningsöverskott som delvis kompenserar födelseunderskotten. Det handlar bl.a. om regioner som blivit kända som attraktiva platser och som drar till sig tillräckligt många inflyttare för att ge ett positivt flyttningsnetto. Dessa regioner är dock få och den dominerande bilden är att de allra flesta av landets 81 lokala arbetsmarknadsregioner idag har både flyttnings- och ett födelseunderskott. Tendenserna i dessa regioner leder inte bara till vikande befolkningsunderlag i allmänhet utan också till en åldrande befolkning, vilket på sikt kan ge allvarliga konsekvenser för skatteunderlag, arbetskraftsförsörjning, vårdbehov och humankapitalets reproduktion.

Befolkningstillväxt

Den regionala befolkningskoncentrationen fortsätter. Det är i storstadsregionerna som befolkningen växer till följd av flyttningar och födelseöverskott, något som i sin tur är ett resultat av gynnsam åldersstruktur och tidigare perioders inflyttning. Under år 2001 nådde Göteborg och Malmö upp till samma nivå som Stockholm (se tabell 25).

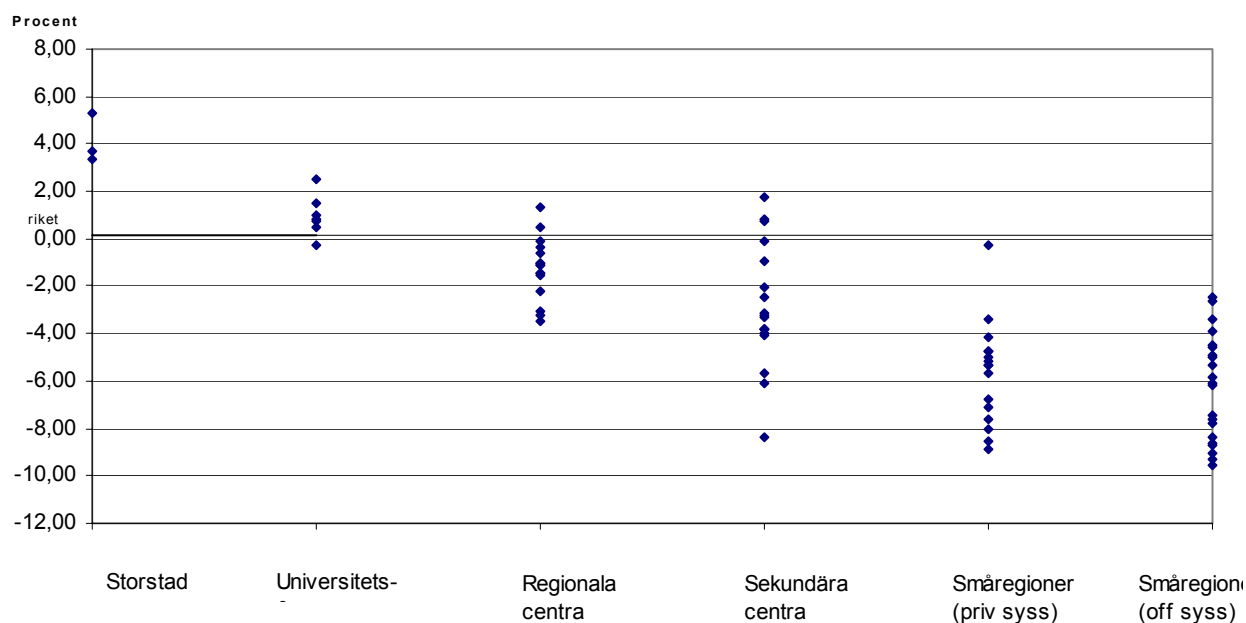
Under 2001 var befolkningsökningen i universitets- och högskoleregionerna mycket större än under de tidigare fyra åren. I regionala centra vände befolkningsutvecklingen uppåt efter flera års minskningar. Inte heller i sekundära centra eller i småregionerna är utvecklingen fullt så negativ som under tidigare år.

Tabell 25. Befolkningsutveckling 1996-2001.

	År 1997 (%/år)	År 1998 (%/år)	År 1999 (%/år)	År 2000 (%/år)	År 2001 (%/år)	Befolkning 2001	År 1996-01 (%/år)
Riket	0,04	0,08	0,08	0,24	0,30	8 909 128	0,15
Regionfamiljer	0,04	0,08	0,08	0,24	0,30	8 909 128	0,15
Storstadsregioner	0,82	0,90	0,88	0,98	0,84	3 458 316	0,88
<i>därav Stockholm</i>	<i>1,04</i>	<i>1,14</i>	<i>1,10</i>	<i>1,09</i>	<i>0,85</i>	<i>1 906 401</i>	<i>1,05</i>
<i>därav Göteborg</i>	<i>0,51</i>	<i>0,54</i>	<i>0,59</i>	<i>0,87</i>	<i>0,81</i>	<i>910 828</i>	<i>0,66</i>
<i>därav Malmö</i>	<i>0,61</i>	<i>0,74</i>	<i>0,63</i>	<i>0,78</i>	<i>0,86</i>	<i>641 087</i>	<i>0,72</i>
Universitets- & högskolereg	0,03	0,04	0,08	0,36	0,48	1 504 842	0,20
Regionala centra	-0,42	-0,41	-0,35	-0,16	0,02	2 262 282	-0,26
Sekundära centra	-0,51	-0,56	-0,63	-0,50	-0,21	902 086	-0,48
Småregioner (priv syss)	-1,31	-1,13	-1,21	-1,10	-1,01	343 575	-1,15
Småregioner (off syss)	-1,11	-1,20	-1,26	-1,20	-1,07	438 027	-1,17

Källa: SCB

Som framgår av figur 3 tycks befolkningstillväxten vara reserverad för de redan stora regionerna. Bland de LA-regioner som haft en folkökning under perioden 1996-2001 är det bara tre som har mindre än 100 000 invånare (Strömstad, Värnamo och Varberg). Däremot finns det idag ganska många regioner med mer än 100 000 invånare som inte växer. Vidare är sambandet mellan befolkningsstorlek och befolkningstillväxt inte så tydligt om man jämför de mindre LA-regionerna med varandra.

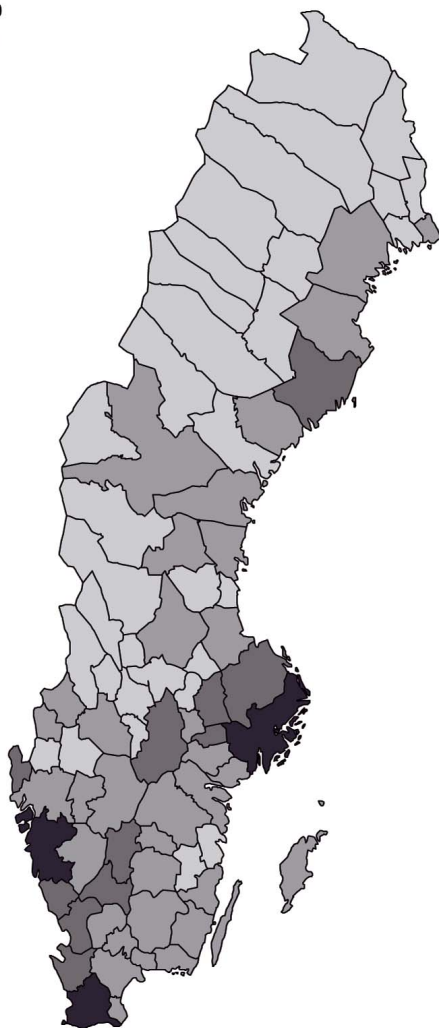
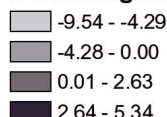
Figur 3. Befolkningsförändring 1996-2001 per LA-region i procent, grupperat på regionfamiljer.

De LA-regioner vars befolkning minskat mest under 2001 är Pajala, Strömsund, Övertorneå, Storuman, Arjeplog, Överkalix, samt Vilhelmina. De största befolkningsökningarna under året inträffade förutom i de tre storstadsregionerna Stockholm, Göteborg och Malmö i Eskils-

tuna, Uppsala samt Västerås. Under den föregående femårsperioden har befolkningen ökat som mest, förutom storstäderna, i Uppsala, Värnamo, Jönköping, Halmstad samt i Västerås. Satellitstäderna i Mälardalen är tydliga vinnare både i det korta och långa perspektivet. De regioner där befolkningen minskat mest under femårsperioden var i småregioner som regionalt återfinns främst i Norrlands inland såsom i Strömsund, Gällivare, Kramfors samt Jokkmokk. Se karta 1. Regionerna i Norrlands inland fortsätter alltså att minska befolkningen mer än andra delar av landet.

Karta 1. Befolkningsutvecklingen totalt 1996-2001 i procent.

Befolkningsutveckling totalt 1996-2001

Mellan åren 1996 och 2001 ökade befolkningen totalt sett endast i Stockholms, Uppsala, Skåne, Hallands och Västra Götalands län. De län där befolkningen minskade mest under motsvarande tidsperiod var Västernorrlands, Jämtlands, Dalarnas samt Norrbottens län.

Av tabell 26 och 27 framgår vilka 15 kommuner där den totala befolkningsutvecklingen var mest positiv respektive negativ mellan åren 1996 och 2001.

Tabell 26. De 15 kommuner med den mest positiva befolkningsutvecklingen 1996-2001 i procent.

Kommun	År 1996-01	År 1997	År 1998	År 1999	År 2000	År 2001	Befolkning 2001
Värmdö	17,49	3,88	3,59	3,14	3,10	2,67	32 096
Vaxholm	12,94	1,71	2,26	1,91	4,48	1,98	9 470
Huddinge	8,66	1,56	1,54	1,88	2,01	1,38	85 700
Vallentuna	8,27	0,92	1,44	1,63	2,39	1,64	25 643
Österåker	7,51	1,25	1,00	1,39	1,67	1,98	35 108
Ekerö	7,37	0,88	0,51	2,70	1,47	1,62	22 626
Kungsbacka	7,16	1,32	1,37	1,51	1,59	1,17	65 877
Salem	7,06	0,93	0,99	2,26	2,17	0,53	13 839
Haninge	6,55	0,90	1,59	1,25	1,51	1,13	70 432
Nacka	6,36	1,43	1,11	1,30	1,35	1,02	75 741
Härryda	6,28	1,35	1,17	1,25	1,45	0,90	30 547
Tyresö	6,21	1,22	1,23	1,40	1,27	0,93	39 434
Stenungsund	6,19	0,31	0,00	1,38	1,98	2,40	21 175
Nynäshamn	5,88	0,69	0,87	0,29	2,38	1,53	24 332
Malmö	5,80	1,37	1,39	1,05	0,78	1,09	262 397

Källa: SCB

Tabell 27. De 15 kommuner med den mest negativa befolkningsutvecklingen 1996-2001.

Kommun	År 1996-01	År 1997	År 1998	År 1999	År 2000	År 2001	Befolkning 2001
Ljusnarsberg	-9,68	-2,09	-2,37	-1,78	-1,81	-2,04	5 536
Bräcke	-9,60	-2,39	-1,58	-1,53	-2,16	-2,34	7 400
Smedjebacken	-9,59	-1,71	-1,71	-2,16	-2,32	-2,08	11 357
Strömsund	-9,54	-1,70	-1,69	-2,27	-2,15	-2,12	13 643
Gällivare	-9,31	-1,50	-1,82	-2,30	-2,28	-1,78	19 680
Kramfors	-9,24	-1,53	-1,75	-2,08	-2,23	-2,02	20 951
Munkfors	-9,21	-1,62	-3,12	-3,22	-1,00	-0,58	4 138
Åsele	-9,20	-2,01	-1,46	-2,08	-2,32	-1,68	3 563
Högsby	-9,07	-2,85	-0,97	-2,58	-2,51	-0,49	6 349
Malå	-9,02	-1,73	-1,16	-2,56	-3,04	-0,86	3 579
Sollefteå	-8,94	-1,95	-1,85	-1,99	-1,88	-1,61	21 624
Filipstad	-8,94	-1,53	-1,72	-1,74	-2,48	-1,80	11 389
Jokkmokk	-8,85	-1,52	-1,67	-2,52	-2,07	-1,40	5 935
Överkalix	-8,67	-2,00	-1,20	-1,42	-2,28	-2,09	4 118
Övertorneå	-8,58	-0,62	-1,58	-2,08	-2,51	-2,11	5 484

Källa: SCB

Vad bestämmer den regionala befolkningsutvecklingen?

Befolkningsutvecklingen på regional nivå bestäms primärt av födelseöverskottet (födda – döda) samt av det inrikes och utrikes flyttningsnettot (inflyttade – utflyttade). Födelse- och dödstalen liksom dödstalens beror i sin tur till stor del på den ålderssammansättning som finns i en region. I regioner med många gamla och få unga vuxna blir resultatet en svagare folkökning. Skillnader i åldersfördelning beror främst på att unga är överrepresenterade bland dem som flyttar och att regioner som haft en nettinflyttning oftast har fått en större andel unga vuxna, medan regioner med stor utflyttning istället får en överrepresentation av äldre. Unga flyttar dessutom i högre utsträckning mot stora städer och universitetsorter medan familjer i yngre medelåldern tenderar att flytta ut från de stora städerna. Detta innebär att åldersgruppernas storlek har betydelse för hur flyttningsströmmarna går. När gruppen 20-30 år är stor tenderar

befolkningen att växa snabbare i de stora städerna, medan mindre orter får förhållandevis många inflyttare under perioder när åldersgruppen 30-45 är relativt sett stor. Den starka befolkningskoncentrationen under 1990-talet kan delvis förklaras av att andelen i ålder 20 – 30 varit stor. Att gruppen 30 – 45 har växt under senare år jämfört med gruppen 20 – 30 kan bidra till minskad befolkningskoncentration. Medan universitetsorter som Umeå och Luleå hade ett flyttningsunderskott under år 2001, har flera mindre orter som tidigare haft svag befolkningsutveckling noterat ett flyttningsöverskott.

Även utflyttningen är beroende av ålderssammansättningen. En region som Stockholm har t.ex. en relativt hög utflyttning eftersom det bor många unga där. Det som skiljer storstadsregionerna från de små arbetsmarknadsregionerna är inte så mycket skillnader i utflyttningen utan istället att storstäderna och universitetsorterna dragit till sig fler inflyttare.

Könsskillnader i flyttningsbeteende har också en indirekt effekt på befolkningsutvecklingen. Kvinnor flyttar något mer än män och i högre grad i yngre år. Dessutom är kvinnors flyttningar mer storstadsorienterade. Detta har i sin tur betydelse för födelsetalen och gynnar befolkningsutvecklingen i storstadsområdena.

Flyttningar har alltså både en direkt och en indirekt effekt på befolkningsutvecklingen. Regioner med en bestående inflyttning får därför både direkt och indirekt positiv effekt på befolkningsutvecklingen. De mer kortsiktiga variationerna är mer direkt påverkade av flyttningar, medan de långsiktiga trenderna beror på den indirekta effekten, där flyttningar påverkar åldersstrukturen som ger effekter på födelseöverskottet. De låga födelsetalen i landet som helhet spelar en stor roll för befolkningsutvecklingen i länen, LA-regionerna och kommunerna.

Ålders- och könsfördelning

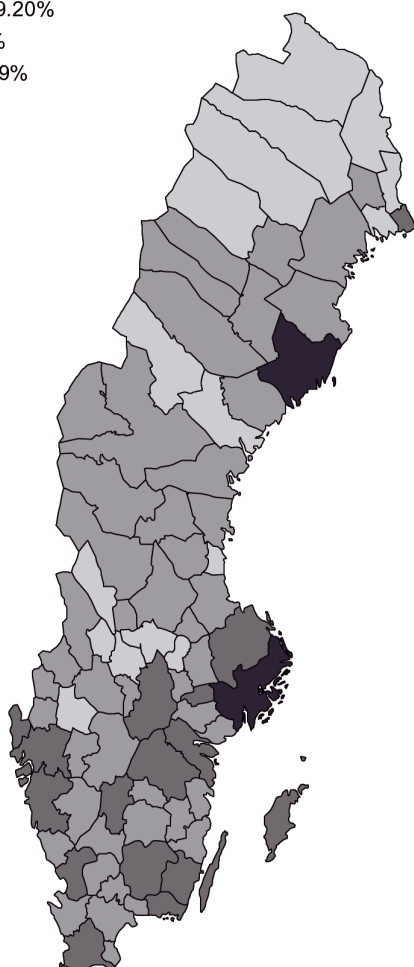
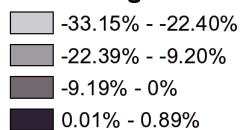
Befolkningsminskningarna är framförallt tydliga i åldern 20-29 år. Befolkningen i små, regionala och sekundära centra har under de senaste åren minskat kraftigt, bland annat som en följd av att denna åldersgrupp ofta söker sig till storstäder och universitetsregioner. Av storstadsregionerna har denna grupp ökat i både Göteborg och Malmö under 2001. De senaste fem åren har befolkningen i denna ålder endast ökat i Stockholms- och Sorseleregionen.

För män i åldern 20-29 år har befolkningsminskningar skett i samtliga regionfamiljer och län under 2001. De LA-regioner med ökande befolkning av män i denna ålder var under 2001 Norrköping, Malmö, Eskilstuna, Växjö, Vimmerby, Göteborg, Sorsele, Arvidsjaur, Lidköping, Umeå, Övertorneå och Haparanda. Den totala befolkningsförändringen under åren 1996 till 2001 för män i denna ålder visar på befolknings minskningar i samtliga LA-regioner, med undantag av Umeå och Stockholmsregionen. Se karta 2.

Även den genomsnittliga förändringen per år mellan 1996 och 2001 visar endast ökning i Stockholm- och Umeåregionen.

Karta 2. Befolkningsutvecklingen för män 20-29 år 1996-2001 i procent.

Befolkningsutveckling män 20-29 år (1996-2001)

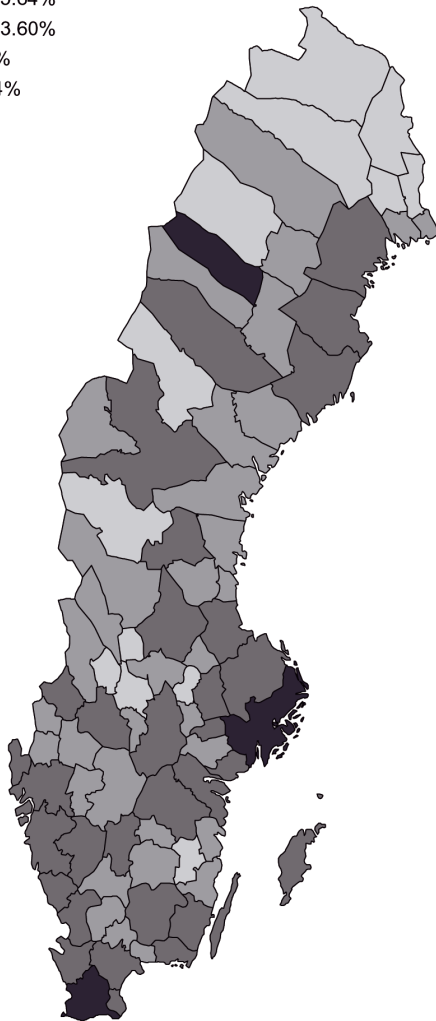
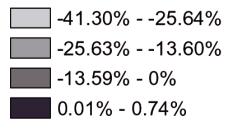

Bland kvinnorna i åldern 20-29 år minskade befolkningen i Stockholmsregionen under 2001, medan den ökade i både Göteborg och Malmö. De LA-regioner där kvinnorna i denna ålder ökade mest var i Sorsele, Arvidsjaur samt Lycksele. De kraftigaste minskningarna skedde dock, liksom bland männen i denna åldersgrupp, i regionala och sekundära centra samt i småregioner. De län där antalet kvinnor i denna ålder ökade under 2001 var Uppsala, Gotland, Skåne samt Västmanlands län.

Den genomsnittliga förändringen per år mellan 1996 och 2001 visar endast ökning i Stockholm, Malmö samt Sorseleregionen. Detsamma gör den totala förändringen under dessa år, se karta 3.

Karta 3. Befolkningsutvecklingen kvinnor 20-29 år 1996-2001 i procent.

Befolkningsutveckling kvinnor 20-29år (1996-2001)

Att åldersgruppen 20-29 år varit mindre än tidigare har bidragit till att universitetsregionerna haft en något svagare befolkningstillväxt än under föregående perioder.

Tabell 28. Befolkningsutveckling män och kvinnor 20-29 år 1996-2001.

	År 1996-2001		År 2001		Andel av total befolkning 2001	
	Män %/år	Kvinnor %/år	Män %/år	Kvinnor %/år	Män %	Kvinnor %
Riket	-1,41	-1,32	-1,17	-1,05	6,3	6,0
Storstadsregioner	-0,06	-0,05	-0,51	-0,41	6,8	6,9
<i>därav Stockholm</i>	<i>0,18</i>	<i>0,06</i>	<i>-1,15</i>	<i>-1,27</i>	<i>6,7</i>	<i>6,9</i>
<i>därav Göteborg</i>	<i>-0,47</i>	<i>-0,40</i>	<i>0,08</i>	<i>0,38</i>	<i>6,9</i>	<i>6,8</i>
<i>därav Malmö</i>	<i>-0,13</i>	<i>0,11</i>	<i>0,51</i>	<i>1,06</i>	<i>6,9</i>	<i>6,9</i>
Universitets- och högskoleregioner	-1,29	-1,04	-1,15	-0,43	6,7	6,5
Regionala centra	-2,11	-2,10	-1,20	-1,31	6,1	5,6
Sekundära centra	-3,30	-3,33	-2,61	-2,64	5,2	4,7
Småregioner - privat sysselsättning	-4,46	-5,10	-3,71	-5,55	5,0	4,3
Småregioner - offentlig sysselsättning	-4,47	-4,42	-2,95	-3,24	4,8	4,2

Källa: SCB

I åldern 0-19 år ökade befolkningsmängden under 2001 i samtliga storstadsregioner samt i universitets- och högskoleregionerna både bland männen och bland kvinnorna. I åldrarna 30-59 år ökade befolkningsmängden både bland män och kvinnor i samtliga regionfamiljer med undantag av småregionerna. Detsamma gäller befolkningen av män i åldern 60-79 år. Kvinnorna i denna åldersgrupp uppvisade däremot minskande befolkning i samtliga regionfamiljer. För de äldsta åldersgrupperna, mellan 80 år och uppåt ökade befolkningen för både män och kvinnor i samtliga län och regionfamiljer. I vissa LA-regioner skedde dock minskningar.

Endast fem LA-regioner har fler kvinnor än män i åldern 20-29 år. Resterande 76 regioner har kvinnunderskott, se tabell 29 och 30.

Tabell 29. De 5 LA-regioner med kvinnoöverskott i åldersgruppen 20-29 år. År 2001.

LA-regioner	Män antal	Kvinnor antal	Skillnad (%)
Uppsala	20 441	21 561	5,5
Stockholm	128 172	131 540	2,6
Jokkmokk	242	246	1,7
Örebro	13 566	13 608	0,3
Malmö	44 291	44 364	0,2

Källa: SCB

Tabell 30. De 15 LA-regioner med störst kvinnunderskott i åldersgruppen 20-29 år. År 2001.

LA-regioner	Män antal	Kvinnor antal	Skillnad(%)
Pajala	293	198	-32,4
Härjedalen	610	428	-29,8
Övertorneå	235	169	-28,1
Arjeplog	143	108	-24,5
Överkalix	167	127	-24,0
Haparanda	549	421	-23,3
Vansbro	370	292	-21,1
Strömsund	568	455	-19,9
Vimmerby	1 518	1 222	-19,5
Gällivare	905	735	-18,8
Bengtsfors	802	656	-18,2
Sorsele	165	136	-17,6
Storuman	327	270	-17,4
Hagfors	578	479	-17,1
Årjäng	539	447	-17,1

Källa: SCB

Invandring och utvandring påverkar inte bara befolkningsutvecklingen på nationell nivå utan har stor betydelse för de regionala skillnaderna i befolkningsförändring. Det är främst storstadsområdena som påverkas av variationer i de internationella flyttningarna. Invandrare hamnar i högre omfattning i storstadsområdena och det är också från dessa som utflyttningen är störst. De internationella flyttningarna har också en tendens att variera mer än andra demografiska förändringar och en betydande del av storstädernas snabbare befolkningstillväxt har sammanfallit med perioder av stor nettoinvandring.

Flyttningar och födelseöverskott

I figur 4 framgår att endast ett fåtal (8) lokala arbetsmarknadsregioner hade ett positivt födelseöverskott under år 2001. Det rör sig om de tre storstadsregionerna, universitetsregionerna Umeå och Uppsala, Jönköping och Värnamo samt Kiruna (se figur 5). Det som framförallt förklarar att dessa orter klarat sig bra är den stora inflyttningen under föregående decennier som gett en låg medelålder och därmed i relativt höga födelsetal och låga dödstal.

Endast sex lokala arbetsmarknadsregioner har ett positivt värde både för flyttningsnettot¹ och födelseöverskottet. Det gäller Stockholm, Göteborg, Uppsala, Malmö, Värnamo och Jönköping.

Två lokala arbetsmarknadsregioner som går mot strömmen är Kiruna och Umeå som har ett flyttningsunderskott men ett födelseöverskott. Förklaringen torde vara att tidigare perioder av inflyttning skapat en ung befolkning vilket ger ett födelseöverskott. Att flyttningsnettot nu är negativt kan i sin tur leda till en åldrande befolkning och på sikt till en befolkningsminskning. I fallet Umeå liksom i andra universitetsstäder torde trenden vända när de stora kullarna födda vid slutet av 1980-talet söker sig till högskolestudier.

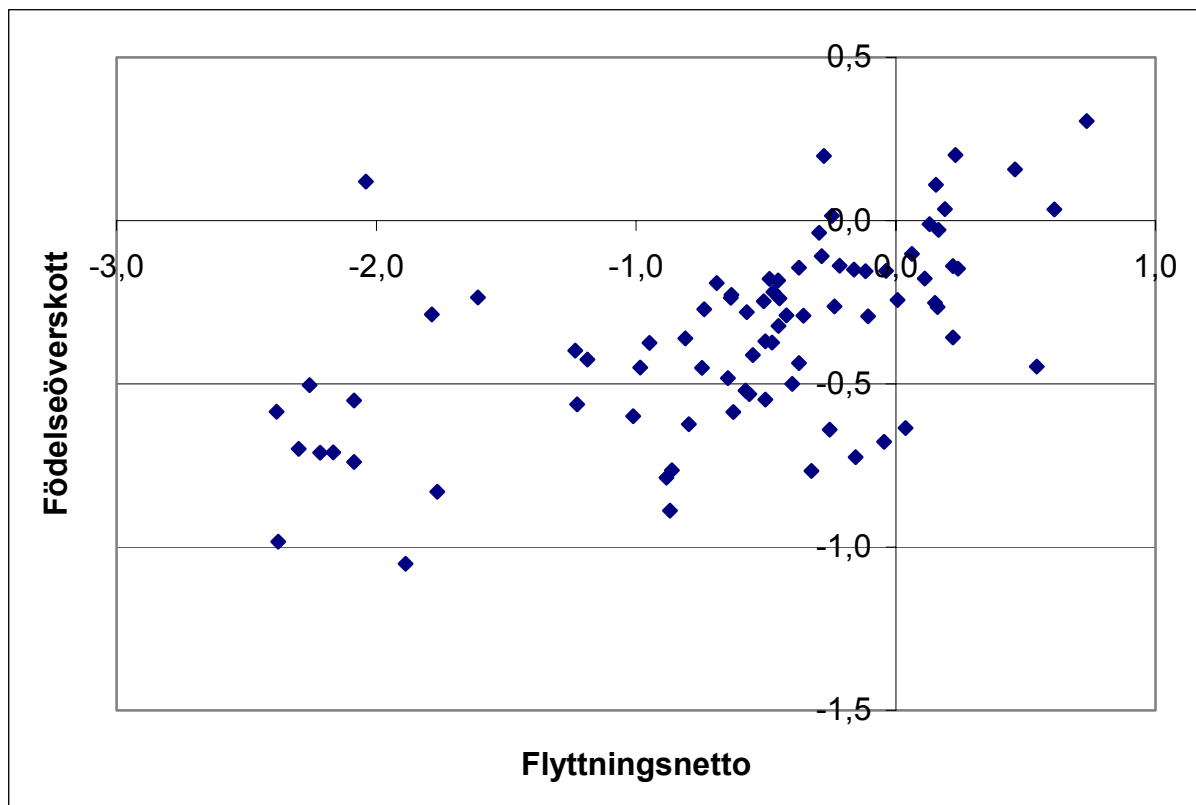
En stor andel (61) av de 81 lokala arbetsmarknadsregionerna hade under året såväl ett negativt flyttningsnetto som ett födelseunderskott. Det gäller en rad regionala centra, liksom många

¹ I det följande avsnittet syftar "flyttningar" både på de inomnationella och utrikes flyttningarna.

små LA-regioner i glesbygden. Några lokala arbetsmarknadsregioner (12) hade ett positivt flyttningsnetto men samtidigt ett födelseunderskott.

I storstadsregionerna är befolkningstillväxten både ett resultat av ett positivt flyttningsnetto och ett födelseöverskott som är en följd av befolkningssammansättningen som kommit till genom den stora inflyttningen av unga människor. Många andra arbetsmarknadsregioner har däremot fått erfara en negativ befolkningsutveckling trots ett flyttningsöverskott.

Figur 4. Flyttningsnetto och födelseöverskott (-underskott) i LA-regioner 1996-2001, i procent.

Figur 5. Flyttningsnetto och födelseöverskott (-underskott) i LA-regioner 1996-2001.

Flyttningsunderskott och födelseöverskott			Flyttningsöverskott och födelseöverskott		
Kiruna Umeå			Stockholm Uppsala Göteborg Värnamo Jönköping Malmö		
Flyttningsunderskott och födelseunderskott			Flyttningsöverskott och födelseunderskott		
Luleå	Åre	Ludvika	Västerås		
Linköping	Östersund	Arvidsjaur	Varberg		
Växjö	Karlshamn	Avesta	Örebro		
Norrköping	Kalmar	Jokkmokk	Halmstad		
Karlstad	Oskarshamn	Bengtsfors	Helsingborg		
Kristianstad	Tranås	Torsby	Eskilstuna		
Borås	Nässjö	Ljusdal	Gotland		
Trollhättan	Örnsköldsvik	Arjeplog	Nyköping		
Falun	Lycksele	Vilhelmina	Karlskrona		
Lidköping	Haparanda	Övertorneå	Årjäng		
Skövde	Säffle	Vansbro	Strömstad		
Ljungby	Karlskoga	Sorsele	Simrishamn		
Älmhult	Hudiksvall	Pajala			
Gällivare	Bollnäs Mora	Härjedalen			
Skellefteå	Västervik	Hagfors			
Katrineholm	Arvika	Filipstad			
Sundsvall	Fagersta	Kramfors			
Gävle	Vimmerby	Strömsund			
Kalix	Söderhamn	Överkalix			
Köping	Malung	Storuman			

Tabell 31 visar de lokala arbetsmarknadsregioner som hade störst positivt flyttningsnetto år 2001. För det enskilda året är skillnaderna i flyttningsöverskottet stort och vissa regioner har mycket stora flyttningsöverskott eller flyttningsunderskott. Bland vinnarna finns en olikartad samling regioner. För femårsperioden 1996–2001 jämnas dessa variationer ut och storstäderna finns bland de som haft störst flyttningsöverskott. Bland regioner med flyttningsöverskott finns också regioner i storstädernas närhet (Uppsala, Västerås, Eskilstuna, Örebro, Nyköping, Halmstad, Varberg, Helsingborg). Bland regioner med relativt god flyttningsutfall finns också flera mindre regioner (Strömstad, Årjäng, Vansbro, Gotland och Simrishamn). De rör sig bl.a. om regioner som innefattar bygder med stort inslag av turism och sommarhusboende och som blivit kända som attraktiva boenderegioner (Gotland, Österlen, Dalarna och Bohuslän). I flertalet av dessa regioner fortgår dock befolkningsminskningen till följd av stora födelseunderskott. Men möjligen kan ett bestående flyttningsöverskott på sikt leda till att ett fåtal attraktiva glesbygdsregioner kan ha en mer långsiktig positiv befolkningsutveckling.

Tabell 31. LA-regioner med högst flyttningsöverskott 1996- 2001.

LA-region	Årlig förändring i %
Stockholm	0,7
Malmö	0,6
Strömstad	0,5
Göteborg	0,5
Helsingborg	0,2
Uppsala	0,2
Årjäng	0,2
Halmstad	0,2
Jönköping	0,2
Varberg	0,2

Flyttningsnettot varierar stort mellan de olika lokala arbetsmarkandsregionerna för år 2001. För femårsperioden 1996-2001 jämnas siffrorna ut och skillnaderna mellan regionerna blir mindre. Det är dock tydligt (se figur 4) att det finns en grupp regioner som haft väsentligt större flyttningsunderskott och som samtidigt har haft ett stort födelseunderskott. Det gäller i första hand ett antal regioner i Norrlands inland (Arvidsjaur, Strömsund, Arjeplog, Övertorneå, Vilhelmina, Storuman, Sorsele, Överkalix).

Tabell 32. LA-regioner med störst flyttningsunderskott år 1996-2001.

LA-region	Årlig förändring i %
Arvidsjaur	-2,4
Strömsund	-2,4
Arjeplog	-2,3
Fagersta	-2,3
Övertorneå	-2,2
Vilhelmina	-2,2
Storuman	-2,1
Sorsele	-2,1
Kiruna	-2,0
Överkalix	-1,9

Höga födelseöverskott är en indirekt effekt av flyttningar. De regioner som tidigare haft en hög inflyttning har i allmänhet en gynnsam åldersstruktur med fler unga och färre äldre personer, vilket ger fler nyfödda och färre döda. De regioner som år 2001 hade de högsta födelseöverskotten är i stora drag de samma som har haft höga födelseöverskott även under föregående år. Det handlar i första hand om storstads- och universitetsregionerna som haft stor inflyttning, men även Kiruna, Värnamo och Jönköping finns av olika skäl med bland de regioner som haft ett relativt högt födelseöverskott. Regioner med en gynnsam åldersstruktur är mindre känsliga för befolkningsförändringar och som framgår av figur 4 har de flesta regioner med höga födelseöverskott också ett positivt flyttningsnetto och fortsätter att vara vinnare.

Tabell 33. LA-regioner med högst födelseöverskott år 2001.

LA-region	Födelseöverskott år 2001 i %
Stockholm	0,4
Umeå	0,2
Uppsala	0,2
Göteborg	0,2
Kiruna	0,1
Malmö	0,1
Värnamo	0,0
Jönköping	0,0
Luleå	0,0
Varberg	0,0

Tabell 34. LA-regioner med högst födelseöverskott år 1996-2001.

LA-region	Årlig förändring i %
Stockholm	0,3
Uppsala	0,2
Umeå	0,2
Göteborg	0,2
Kiruna	0,1
Värnamo	0,1
Jönköping	0,0
Malmö	0,0
Luleå	0,0
Västerås	0,0

Den negativa naturliga befolkningsförändringen (födelsetal – dödstal) i Sverige slår hårt mot de flesta regioner. Endast 8 av 81 lokala arbetsmarknadsregioner hade under perioden 1996-2001 ett födelseöverskott. För kommuner och arbetsmarknadsregioner med en mindre gynnsam åldersstruktur blir det svårt att få till stånd en befolkningstillväxt om inte den nationella folkökningen tar fart genom ökad invandring. Som framgår av figur 4 har regioner med ett stort födelseunderskott också oftast ett stort flyttningsunderskott, som förstärker befolkningsminskningen. Utvecklingen under 2001 innebär ingen markant skillnad mot föregående års trender. Flera av de regioner som haft störst födelseunderskott under den senaste femårsperioden finns också med bland det senaste årets förlorare.

Tabell 35. LA-regioner med störst födelseunderskott år 2001.

LA-region	Födelseunderskott år 2001 i %
Överkalix	-1,5
Arjeplog	-1,0
Strömsund	-1,0
Filipstad	-0,9
Kramfors	-0,9
Hagfors	-0,9
Bengtstors	-0,9
Sorsele	-0,8
Pajala	-0,8
Malung	-0,8

Tabell 36. LA-regioner med störst födelseunderskott år 1996-2001.

LA-region	Årlig förändring i %
Överkalix	-1,1
Strömsund	-1,0
Kramfors	-0,9
Filipstad	-0,8
Hagfors	-0,8
Härjedalen	-0,8
Pajala	-0,8
Sorsele	-0,7
Vansbro	-0,7
Övertorneå	-0,7

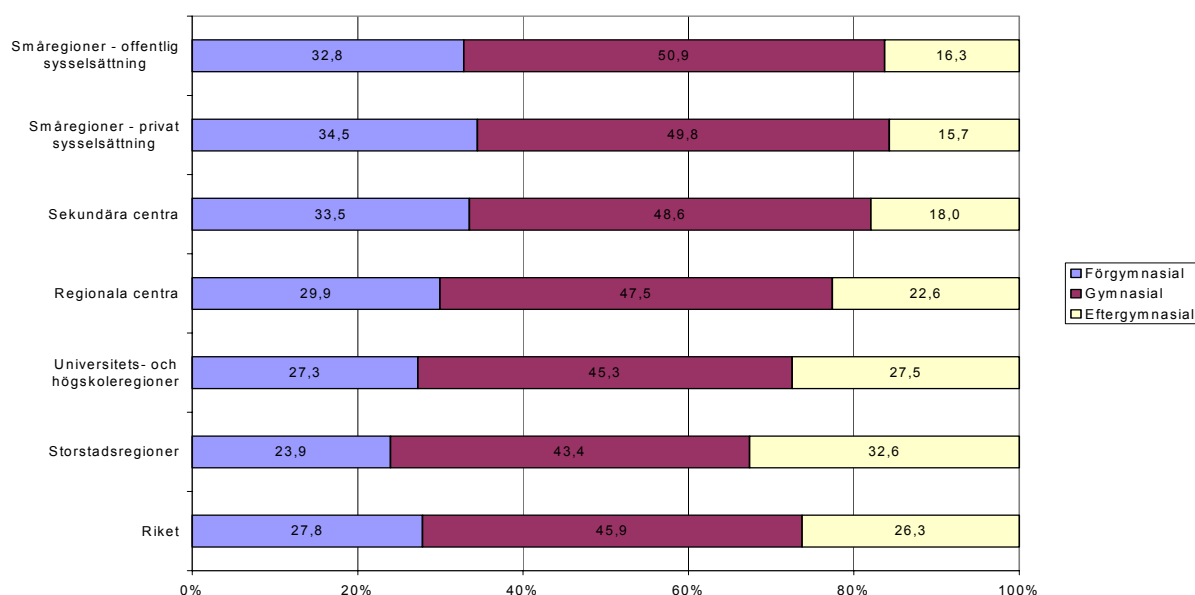
Utbildning

I industrisamhället var närheten till råvaror och marknader de viktigaste lokaliseringsfaktorerna för framförallt tillverkningsindustrin. Dessa efterfrågade till stor del en basal kompetens. I det postindustriella samhället har högt utbildad arbetskraft blivit en allt viktigare lokaliseringsfaktor.

Utbildningsnivå

I riket som helhet år 2000 har 27,8 procent förgymnasial utbildning, motsvarande siffror för gymnasial och eftergymnasial var 45,9 respektive 26,3. Jämfört med riket hade storstadsregioner och universitets- och högskoleregioner en högre andel med eftergymnasial utbildning, ofta liktydigt med en högskoleutbildning. Övriga regionfamiljer hade en högre andel med förgymnasial och gymnasial utbildning.

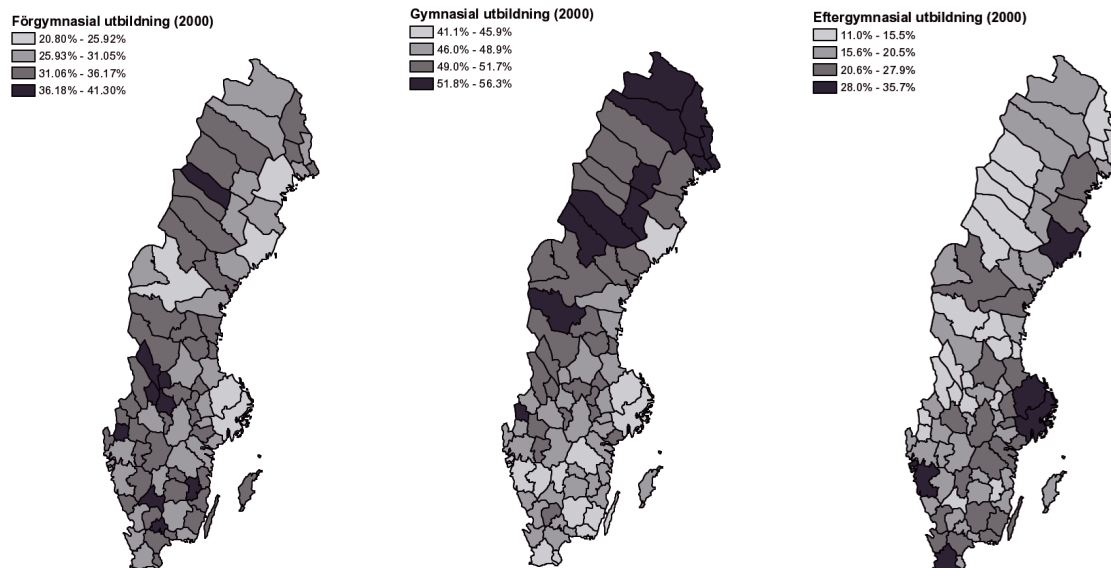
Figur 1. Utbildningsnivå hos befolkningen 16-74 år fördelat på regionfamiljer.

Källa: SCB

LA-regioner med hög andel förgymnasialt utbildade karakteriseras av mindre regioner med hög andel privat sysselsättning, karta 4. De regioner med hög andel gymnasialt utbildade finns i övre Norrland och i Norrlands inland. Regioner med högst andel eftergymnasialt utbildade är, inte helt överraskande de som har universitet eller högskola.

Karta 4. Utbildningsnivåer 2000.

Förändring i utbildningsnivå

Generellt sett har utbildningsnivån ökat under perioden 1996-2000. På riksnivå har andelen med förgymnasial utbildning under perioden minskat med 4,3 procentenheter, gymnasial ökat med 0,8 procentenheter och eftergymnasial med 3,5 procentenheter. Regionfamiljerna följer samma mönster. Regionala- och sekundära centra samt småregioner har en större minskning än riksgenomsnittet när det gäller förgymnasialt och gymnasialt utbildade. För eftergymnasialt utbildade är det bara storstadsregioner och universitets- och högskoleregioner som når upp till eller ligger över riksgenomsnittet.

Tabell 37. Andel av befolkningen med respektive utbildningsnivå på regionfamiljer samt förändringen 1996-2000 i procentenheter.

Region	Utbildningsnivåer, procentuell fördelning			Befolkning 2000	Förändring 1996-2000, procentenheter		
	Förgymnasial	Gymnasial	Eftergymnasial		Förgymnasial	Gymnasial	Eftergymnasial
Riket	27,8	45,9	26,3	6 255 623	-4,3	0,8	3,5
Storstadsregioner	23,9	43,4	32,6	2 432 515	-3,7	-0,3	4,0
<i>därav Stockholm</i>	22,2	43,5	34,4	1 343 530	-3,3	-0,6	3,9
<i>därav Göteborg</i>	26,1	43,7	30,2	639 557	-4,1	0,2	4,0
<i>därav Malmö</i>	26,3	42,9	30,8	449 428	-4,3	0,1	4,3
Universitets- och högskoleregioner	27,3	45,3	27,5	1 053 470	-4,3	0,8	3,5
Regionala centra	29,9	47,5	22,6	1 593 234	-4,5	1,4	3,2
Sekundära centra	33,5	48,6	18,0	626 685	-4,8	2,4	2,3
Småregioner - privat sysselsättning	34,5	49,8	15,7	242 367	-5,0	2,9	2,1
Småregioner - offentlig sysselsättning	32,8	50,9	16,3	307 352	-5,0	3,1	1,9

Källa: SCB

Haparanda, Härjedalen och Gällivare är de LA-regioner som hade lägst ökning av andelen med eftergymnasialt utbildade under perioden 1996-2000. Största ökningen hade Umeå, Karlskrona och Malmö.

Tabell 38. LA-regioner med högsta respektive lägsta ökningen av andelen med eftergymnasial utbildning, procentenheter 1996-2000.

Region	1996-2000	Region	1996-2000
Riket	3,5	Riket	3,5
Haparanda	0,8	Umeå	4,6
Härjedalen	1,1	Karlskrona	4,4
Gällivare	1,2	Malmö	4,3
Filipstad	1,3	Jönköping	4,0
Hagfors	1,3	Göteborg	4,0
Fagersta	1,3	Stockholm	3,9
Arvidsjaur	1,4	Kalmar	3,8
Vilhelmina	1,4	Luleå	3,6
Värnamo	1,4	Västerås	3,5
Vansbro	1,5	Linköping	3,5

Källa: SCB

Högre studier

Rekryteringstätheten dvs. andelen högskolenyborjare i promille av befolkningen i åldern 18-64 år var läsåret 99/00 11,47 promille. Ser man till regionfamiljer är det små skillnader, rekryteringstätheten var något högre i universitets- och högskoleregioner samt lägre i storstadsregionerna. De stora skillnaderna finns mellan könen. Kvinnorna har en högre rekryteringstäthet jämfört med männen i samtliga regionfamiljer. Inom könen, har kvinnorna högre rekryteringstäthet ju längre ner i tabellen regionen finns, dvs. desto mindre och perifera regioner. För

männen är fördelningen jämn förutom i universitets- och högskoleregioner och regionala centra där den är något högre.

Tabell 39. Rekryteringstäthet till universitet och högskola 1999/2000.

Region	Totalt	Andelar i promille	
		Kvinnor	Män
Riket	11,47	13,70	9,30
Storstadsregioner	10,27	12,02	8,53
<i>därav Stockholm</i>	<i>9,97</i>	<i>11,66</i>	<i>8,30</i>
<i>därav Göteborg</i>	<i>10,08</i>	<i>11,93</i>	<i>8,27</i>
<i>därav Malmö</i>	<i>11,45</i>	<i>13,27</i>	<i>9,64</i>
Universitets- och högskoleregioner	12,19	14,44	10,01
Regionala centra	12,45	14,93	10,08
Sekundära centra	12,26	14,98	9,68
Småregioner - privat sysselsättning	11,60	15,19	8,31
Småregioner - offentlig sysselsättning	11,97	15,16	9,01

Källa: SCB

Jokkmokk, Kalix och Umeå är de LA-regioner som hade högst rekryteringstäthet medan Härjedalen, Vilhelmina och Strömstad hade lägst.

Tabell 40. LA-regioner med högst rekryteringstäthet till universitet och högskola 1999/2000.

Region	Totalt	Andelar i promille	
		Kvinnor	Män
Riket	11,5	13,7	9,3
Jokkmokk	16,6	23,8	9,8
Kalix	16,3	21,0	11,9
Umeå	15,5	18,5	12,6
Lycksele	15,1	19,4	11,0
Storuman	14,9	15,9	14,0
Mora	14,3	20,0	8,9
Åre	14,2	17,7	11,1
Kalmar	14,1	16,4	11,9
Vimmerby	14,1	19,5	9,1
Sorsele	13,9	18,4	9,9

Källa: SCB

Tabell 41. LA-regioner med lägst rekryteringstäthet till universitet och högskola 1999/2000.

Region	Totalt	Andelar i promille	
		Kvinnor	Män
Riket	11,5	13,7	9,3
Härjedalen	7,2	9,7	4,9
Vilhelmina	7,6	10,4	5,1
Strömstad	7,8	9,9	5,8
Ljusdal	7,8	8,7	6,9
Årjäng	8,1	10,8	5,5
Söderhamn	9,1	11,7	6,6
Bengtstors	9,2	12,7	6,0
Filipstad	9,2	11,2	7,5
Karlskoga	9,4	11,9	7,0
Pajala	9,4	12,9	6,5

Källa: SCB

Det var betydande regionala skillnader i studiedeltagande. Från 7,31 procent i universitets- och högskoleregioner till 3,56 procent i småregioner med många offentligt sysselsatta.

Tabell 42. Antal och andel studenter i högre utbildning 2000 efter hemregion.

Region	1996 totalt	1997 totalt	1998 totalt	1999 totalt	2000 totalt	Andelar av befolkningen 19-64 år %		
						Totalt	Kvinnor	Män
Riket	272 440	278 252	283 148	289 765	294 274	5,46	6,53	4,43
Storstadsregioner	121 297	123 329	124 962	125 492	126 124	5,89	6,82	4,97
<i>därav Stockholm</i>	58 866	59 819	61 338	62 050	62 648	5,24	6,19	4,30
<i>därav Göteborg</i>	33 823	34 267	33 882	33 704	33 715	6,06	6,95	5,18
<i>därav Malmö</i>	28 608	29 243	29 742	29 738	29 761	7,64	8,57	6,72
Universitets- och högskoleregioner	62 623	64 346	64 770	65 855	66 323	7,31	8,54	6,10
Regionala centra	64 440	66 402	68 768	72 236	74 803	5,52	6,70	4,39
Sekundära centra	13 107	13 238	13 600	14 551	14 968	2,84	3,79	1,94
Småregioner - privat sysselsättning	4 814	4 968	5 044	5 261	5 582	2,75	3,78	1,80
Småregioner - offentlig sysselsättning	6 159	5 969	6 004	6 370	6 474	2,54	3,56	1,59

Källa: SCB

Högst andel studerande hade två universitetsregioner, Umeå och Uppsala. Lägst andel hade Härjedalen och Malung. Bland regionerna med lågt deltagande i högre studier återfanns många av de som har en låg rekryteringstäthet.

Tabell 43. LA-regioner med högst andel studenter i högre utbildning 2000.

	Andelar av befolkningen 19-64 år , %		
	Totalt	Kvinnor	Män
Riket	5,46	6,53	4,43
Umeå	14,37	16,50	12,27
Uppsala	10,47	12,13	8,81
Linköping	8,26	8,97	7,60
Malmö	7,64	8,57	6,72
Luleå	7,55	8,33	6,81
Växjö	7,45	8,76	6,21
Karlstad	7,01	8,52	5,53
Kalmar	6,63	7,98	5,33
Karlskrona	6,23	6,69	5,80
Halmstad	6,19	7,08	5,34

Källa: SCB

Tabell 44. LA-regioner med lägst andel studenter i högre utbildning 2000.

	Andelar av befolkningen 19-64 år %		
	Totalt	Kvinnor	Män
Riket	5,46	6,53	4,43
Härjedalen	1,39	2,11	0,75
Malung	1,62	2,33	0,98
Pajala	1,64	2,48	0,96
Årjäng	1,74	2,58	0,97
Hagfors	1,80	2,47	1,17
Värnamo	1,84	2,57	1,16
Strömstad	1,89	2,26	1,53
Karlskoga	1,93	2,71	1,20
Strömsund	1,94	2,88	1,11
Vimmerby	2,02	2,89	1,22

Källa: SCB

Fakta om statistiken

I samtliga tabeller är den regionala grupperingen baserad på kommunvisa uppgifter sammanlagda till regioner enligt bilaga 1.

Lönesummebegreppet innebär summeringar av kontant bruttolön. Kontant bruttolön är det belopp som anges i fält nummer 11 på kontrolluppgifterna, KU10 (kontrolluppgift från arbetsgivare), KU13 (kontrolluppgift – särskild inkomststoppgift för utomlands bosatta), KU14 (särskild inkomststoppgift – ATP och kontrolluppgift) samt KU16 (kontrolluppgift om sjöinkomst). Statistiken är totalräknad och är därmed inte behäftad med svarsbortfall, vilket ger en hög kvalitet. En svaghet är att framställningstiden för registret på arbetsställenivå är relativt lång. För en fullständig beskrivning av statistiken hänvisas till SCBs hemsida www.scb.se

Bruttoregionprodukt

Bruttoregionprodukten (BRP) eller förädlingsvärdet är den regionala motsvarigheten till bruttonationalprodukten (BNP) på riksnivå. Regionernas summerade BRP motsvarar rikets BNP. I BRP-måttet inräknas förutom lönesumman även företagens vinster. Statistiken återförs med hjälp av olika nycklar till arbetsställen så att en rättvisande regional bild kan erhållas. För en fullständig beskrivning av statistiken hänvisas till SCBs hemsida www.scb.se

Medelinkomst

Medelinkomsten beräknas av den sammanräknade förvärvsinkomsten per capita (befolkning 16+). Statistiken baseras på Riksskatteverkets (RSV) deklarationsmaterial som består av taxeringsuppgifter och kontrolluppgifter. Detta kompletteras med inhämtande av befolkningsuppgifter samt uppgifter om skattefria ersättningar och bidrag. Statistiken bygger på uppgifter som redovisas i självdeklarationen, kontrolluppgifter m.m. Det innebär att inkomster och förmögenheter som undanhålls skattemyndigheterna lämnas utanför. För en fullständig beskrivning av statistiken hänvisas till SCBs hemsida www.scb.se

Sysselsättning

Sysselsättning definieras utifrån två olika källor. I den årligt utkommande registerbaserade arbetsmarknadsstatistiken (RAMS) från SCB klassas en person som förvärvsarbetande om personen i fråga bedöms ha utfört i genomsnitt en timmes arbete per vecka under november månad, haft en årslön större än ett basbelopp eller haft en inkomst av aktiv näringsverksamhet på minst 100 kronor. I de månadsvis producerade arbetskraftsundersökningarna (AKU) räknas en person som sysselsatt om han eller hon tillhör en av följande grupper:

- personer som under referensveckan utförde något arbete (minst 1 timme) antingen som avlönade arbetstagare eller som egna företagare samt oavlönade medhjälpare i företag tillhörande en familjemedlem som medhjälparen bor tillsammans med.
- personer som inte utförde något arbete enligt ovan men som hade anställning eller arbete som medhjälpare familjemedlem eller egen företagare och var tillfälligt frånvarande.

För en fullständig beskrivning av RAMS och AKU hänvisas till SCBs hemsida www.scb.se.

I tabellerna över sysselsättningsutveckling ingår en framskrivning för år 2001. Framskrivningen bygger på en så kallad komponentanalys. Det är en statistisk metod som mäter förändringar mellan två tidpunkter. Ingående komponenter är branschvisa förändringar i Arbetskraftsundersökningen (AKU) på riksnivå mellan 4:e kvartalet 2000 och 4:e kvartalet 2001. Strukturkomponenten som används är branschvisa förändringar i riket åren 1996-2000.

Regionkomponenten som används är branschvisa förändringar per kommun åren 1996-2000. Framskrivningen görs till 4:e kvartalet 2001 för att få jämförelse med den officiella statistiken. Statistiken är inte officiell utan redovisningen får närmast ses som ett räkneexempel utifrån givna antaganden. Beräkningarna har utförts av SCB.

Förvärvsintensitet

Statistiken baseras på uppgifter över förvärvsarbetande nattbefolkning respektive total befolkning från SCB.

Arbetslöshet

Bearbetning av data från rApsRIS-databasen på SCB. Grunddata över arbetslösa erhålls från AMS. Statistiken avser arbetslösa inklusive personer i konjunkturberoende program.

Företagskonkurser

Konkursstatistiken baseras på konkurser beslutade av tingsrätten. Statistiken finns tillgänglig ner till kommunnivå. För en fullständig beskrivning av konkursstatistiken hänvisas till ITPS rapporter över *Konkurser och offentliga ackord* på ITPS hemsida www.itps.se

Nyföretagande

Ett företag räknas som genuint nystartat när verksamheten är helt nystartad eller då verksamheten återupptagits efter att ha varit vilande i minst två år. Från undersökningen har uteslutits företag inom jordbruk, skogsbruk, jakt och fiske samt fastighetsförvaltning. Personliga företag, företag drivna i handels- eller kommanditbolagsform samt aktiebolag ingår i undersökningen. Ideella föreningar, stiftelser och dylikt undersöks däremot inte. Urvalsramen utgörs av företag som nyregistrerats i SCBs företagsdatabas. Statistiken redovisas på länsnivå. Statistiken är årligt återkommande. För en fullständig beskrivning av nyföretagarstatistiken hänvisas till ITPS rapporter över *Nyföretagandet i Sverige* på ITPS hemsida www.itps.se

Befolkning

Underlagen för befolkningsstatistiken utgörs av uppgifter om befolkningen i SCBs register över totalbefolkningen (RTB). Uppgifterna baseras på de rapporter om födelser, dödsfall, flyttningar och civilståndändringar som skattekontoren lämnar till Riksskatteverket (RSV). Statistiken avser den folkbokförda befolkningen. Den årliga befolkningsstatistiken är en totalräknad statistik som beskriver befolkningens sammansättning i olika avseenden (kön, ålder, medborgarskap, regional fördelning m. m.) och förändringar i befolkningen över tiden. För en fullständig beskrivning av statistiken hänvisas till SCBs hemsida www.scb.se

Utbildning

Uppgifterna om befolkningens utbildning är hämtade från SCB:s utbildningsregister.

Begrepp och definitioner

Den regionala indelningen

NUTEKs indelning av riket i 81 lokala arbetsmarknadsregioner är tänkt att vara av "normativ" karaktär och skall därmed kunna ligga fast under en längre tidsperiod. Utgångspunkten är att den framför allt kommer till användning i olika typer av regionala analyser och modeller, exempelvis det Regionala Analys- och prognosystemet (rAps).

Indelningen baseras dels på pendlingsstatistik från 1996, dels på uppgifter om avstånd, arbetsmarknadens styrka och "kedjor" av mindre kommuner som kopplas till en stor arbetsmarknad. Detta innebär i praktiken att kommuner som enligt kriterierna skulle bilda en självständig LA-region, i vissa fall har kopplats till en närliggande LA-region. Ingående kommuner i respektive LA-region redovisas i bilaga 1.

SCBs indelning i lokala arbetsmarknadsregioner är till skillnad från NUTEKs indelning rent statistiskt framräknad och utgår från den årliga statistiken över pendling mellan kommuner. I praktiken redovisar SCB en ny officiell LA-regionindelning vart femte år. Den senaste omfattar 100 LA-regioner och baseras på 1998 års statistik. En kontroll av den senaste pendlingsstatistiken från 1999 visar dock att antalet LA-regioner då minskat till 92 st.

Kriterier för bildande av lokala arbetsmarknadsregioner

NUTEKs indelningsmetod i arbetsmarknadsregioner bygger på två pendlingsvillkor - ett generellt och ett specifikt. Det generella villkoret kan ses som ett mått på kommunens generella självständighet där avgränsningsvillkoret är att utpendlingen från kommunen är mindre än 20 procent av kommunens förvärvsarbetande befolkning. Det specifika villkoret innebär att utpendlingen till någon enskild kommun understiger 7,5 procent. Om dessa två villkor är uppfyllda kan kommunen uppfattas som självförsörjande eller oberoende med avseende på tillgången till arbetstillfällen inom den egna kommunen och utgör ett centrum för en lokal arbetsmarknad.

De kommuner som inte definieras som oberoende eller självständiga inkluderas i den lokala arbetsmarknad dit de största pendlingsströmmarna går. Ifall den största utpendlingen går till en kommun som inte utgör ett centrum i en lokal arbetsmarknad utan ingår i en annan lokal arbetsmarknad uppkommer en pendlingskedja mellan de ingående kommunerna. Kedjan bryts då den största pendlingsströmmens destination utgörs av en oberoende kommun. För att pendlingskedjan inte skall bli alltför lång och omfatta alltför många led bryts denna då tre pendlingslänkar uppnås. Brottet äger då rum vid den svagaste länken - d.v.s. där andelen utpendlare i förhållande till de förvärvsarbetande är som lägst.

Som ett specialfall kan två kommuner tillsammans bilda självständiga kommuner trots att de generella och specifika villkoren inte är uppfyllda. Detta är fallet då kommunernas största pendlingsströmmar är motriktade och de därmed ömsesidigt förs till varandra.

Regionfamiljer

Regioner spelar ofta i helt olika divisioner när det gäller utvecklingsförutsättningar. Erfarenheter och goda exempel är därför ofta irrelevanta att sprida mellan regioner med radikalt skilda förutsättningar. Att t.ex. en universitetsregion och en glesbygdsregion utvecklas och producerar helt olika är naturligtvis inte så förvånande, varför det är svårt att dra några slutsatser från detta faktum. Om däremot två universitetsregioner eller två glesbygdsregioner

sinsemellan visar upp olika produktionsförmåga, blir det genast intressantare att göra jämförelser. På vilket sätt förvaltar man sina produktionsförutsättningar? Finns det mera obestämbara orsaker som ligger bakom skillnaderna i produktionsresultat?

NUTEK introducerade begreppet *regionfamiljer* i underlaget till den regionalpolitiska propositionen våren 1998, för att göra det möjligt att på ett mer meningsfullt sätt jämföra likartade regioner. Regionfamiljerna består av LA-regioner som har grupperats utifrån likheter i grundläggande produktionsförutsättningar, vilka redovisas nedan:

Befolkning 20-64 år	vikt 30%
Andel företagare/inv. 20-64 år (exkl. jordbruk)	vikt 25 %
Andel befolkning 20-64 år med eftergymnasial utbildning	vikt 25 %
Andel befolkning med < 10 min till kommuncentra	vikt 10 %
Andel befolkning med < 30 min till universitets- eller högskoleort	vikt 10 %

För varje LA-region har ett sammanvägt resultat av de analyserade produktionsförutsättningarna räknats fram, varefter en viktning också har gjorts.

LA-regionerna har därefter sorterats efter de summerade resultaten, varefter en indelning i fem olika grupper har gjorts. LA-regionerna i den grupp som därvid fick de svagaste produktionsförutsättningarna har dessutom delats upp i en regionfamilj där sysselsättning inom privat sektor dominerar, respektive en familj där sysselsättning inom offentlig sektor dominerar. Med denna uppdelning erhålls totalt sex regionfamiljer. Vid grupperingen har senast tillgängliga statistik på området använts.

Storstadsregionerna Stockholm, Göteborg och Malmö bildar regionfamilj 1. I regionfamilj 2 återfinns större *LA-regioner med universitet eller högskola*. I regionfamilj 3 hamnar i huvudsak regionala centra, också dessa i de flesta fall med regional högskola. I regionfamilj 4 finns *sekundära centra* där förutsättningarna sammantaget är något svagare än i regionala centra.

Småregionerna i regionfamilj 5 och 6 har de svagaste, men i stort sett likvärdiga produktionsförutsättningar. Här har istället en uppdelning gjorts med avseende på sysselsättningens huvudman. Regionfamilj 5 domineras således av sysselsättning inom *privat sektor*, medan regionfamilj 6 domineras av sysselsättning inom *offentlig sektor*.

Försöket att namnge regionfamiljerna har gjorts, trots att man då tvingas till vissa generaliseringar. Då indelningsgrunden är rent statistisk är det inte säkert att regionfamiljens namn alltid stämmer för alla ingående regioner. Grupperingar och namn framgår av bilaga 1.

Övriga indelningar

I tabellerna redovisas kompletta tabelluppgiften för regionfamiljer, län, EU:s målområden, Nationella stödområden samt LA-regioner.

För grupperingar i *EU Målområden* - gäller följande för de kommuner som delas av områdesgränser:

- Mora kommun med delar i målområde 1 förs till målområde 2.
- Kommun med del i målområde 2 förs till målområde 2 oavsett delens storlek.

- Kommun med endast öar (utan landsförbindelse etc.) i målområde 2 förs till gruppen Ej målområde. Gotlands kommun förs däremot i sin helhet till målområde 2.

För grupperingar i *Nationella stödområden* - gäller följande för de kommuner som delas av områdesgränser:

Kommun med del i stödområde A förs till område B.

Kommun med del i stödområde B förs till område B.

Regionfamiljer

Regionfamilj 1 (storstadsregioner)	Regionfamilj 4 (sekundära centra)	Regionfamilj 6 (småregioner, off. syss.)
Stockholmsreg	Falkenberg/Varberg	Mora/Orsa/Älvdalen
Malmöreg	Köping/Arboga/Kungsör	Västervik
Göteborgsreg	Nässjöreg	Hudiksvall/Nordanstig
	Gotland	Säffle/Åmål
	Lidköping/Götene/Vara	Sollefteå/Kramfors
Regionfamilj 2 (univ.& högskoleregioner)	Simrishamn/Tomelilla	Lycksele/Malå
	Värnamo/Gnosjö/Gislaved	Arvidsjaur
	Olofström/Karlshamn	Sorsele
Uppsalareg	Strömstad/Tanum	Bollnäs/Ovanåker
Helsingborgsreg	Nyköping/Oxelösund	Arvika/Eda
Linköpingsreg	Tranås/Ydre/Aneby	Överkalix
Örebroreg	Arjeplog	Sunne/Torsby
Västeråsreg	Skellefteå/Norsjö	Kalix
Umeåreg	Karlskoga-reg	Storuman
Jönköpingsreg	Älmhult/Osby	Ljusdal
	Avesta/Hedemora	Gällivare
	Oskarshamnsreg	Övertorneå
Regionfamilj 3 (regionala centra)	Katrineholm/Flenreg	Vilhelmina/Dorotea/Åsele
	Regionfamilj 5 (småregioner, privat syss.)	Strömsund
Boråsreg	Malung	Pajala
Fyrstadsreg	Örnsköldsvik	Haparanda
Skövde/Skarareg	Markaryd/Ljungby	
Karlstad/Kristinehamnsreg	Åre	
Sundsvall/Härnösandsreg	Ludvikareg	
Falun/Borlångereg	Fagerstareg	
Växjöreg	Hultsfred/Vimmerby	
Halmstad/Laholm/Hylte	Härjedalen	
Kristianstad/Hässlehomsreg	Årjäng	
Kalmarreg/Öland	Kiruna	
Gävle/Sandvikenreg	Jokkmokk	
Luleå/Fyrkantenreg	Söderhamn	
Norrköpingsreg	Vansbro	
Eskilstuna	Hagfors	
Karlskrona/Ronneby	Bengtsfors/Dals-Ed	
Östersundsreg	Filipstad/Hällefors	

Källa: NUTEK

Kommuner ingående i NUTEKs 81 lokala arbetsmarknadsregioner

LA-kod	LA kort namn	LA långt namn	Kod	Kommun
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	114	Upplands Väsby
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	115	Vallentuna
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	117	Österåker
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	120	Värmdö
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	123	Järfälla
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	125	Ekerö
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	126	Huddinge
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	127	Botkyrka
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	128	Salem
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	136	Haninge
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	138	Tyresö
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	139	Upplands Bro
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	140	Nykvarn
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	160	Täby
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	162	Danderyd
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	163	Sollentuna
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	180	Stockholm
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	181	Södertälje
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	182	Nacka
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	183	Sundbyberg
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	184	Solna
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	186	Lidingö
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	187	Vaxholm
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	188	Norrtälje
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	191	Sigtuna
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	192	Nynäshamn
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	305	Håbo
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	461	Gnesta
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	486	Strängnäs
LA1	Stockholm	Stockholmsregionen	488	Trosa
LA2	Uppsala	Uppsalaregionen	360	Tierp
LA2	Uppsala	Uppsalaregionen	380	Uppsala
LA2	Uppsala	Uppsalaregionen	381	Enköping
LA2	Uppsala	Uppsalaregionen	382	Östhammar
LA2	Uppsala	Uppsalaregionen	1917	Heby
LA3	Nyköping	Nyköping/Oxelösund	480	Nyköping
LA3	Nyköping	Nyköping/Oxelösund	481	Oxelösund
LA4	Katrineholm	Katrineholm/Flen/Vingåker	428	Vingåker
LA4	Katrineholm	Katrineholm/Flen/Vingåker	482	Flen
LA4	Katrineholm	Katrineholm/Flen/Vingåker	483	Katrineholm
LA5	Eskilstuna	Eskilstuna	484	Eskilstuna
LA6	Linköping	Linköpingsregionen	561	Åtvidaberg
LA6	Linköping	Linköpingsregionen	580	Linköping
LA6	Linköping	Linköpingsregionen	583	Motala
LA6	Linköping	Linköpingsregionen	584	Vadstena
LA6	Linköping	Linköpingsregionen	586	Mjölby
LA6	Linköping	Linköpingsregionen	509	Ödeshög
LA6	Linköping	Linköpingsregionen	560	Boxholm
LA6	Linköping	Linköpingsregionen	513	Kinda
LA7	Norrköping	Norrköpingsregionen	562	Finspång
LA7	Norrköping	Norrköpingsregionen	581	Norrköping
LA7	Norrköping	Norrköpingsregionen	582	Söderköping
LA7	Norrköping	Norrköpingsregionen	563	Valdemarsvik
LA8	Värnamo	Värnamo/Gnosjö/Gislaved	617	Gnosjö
LA8	Värnamo	Värnamo/Gnosjö/Gislaved	662	Gislaved
LA8	Värnamo	Värnamo/Gnosjö/Gislaved	683	Värnamo
LA9	Jönköping	Jönköpingsregionen	642	Mullsjö
LA9	Jönköping	Jönköpingsregionen	643	Habo

LA9	Jönköping	Jönköpingsregionen	665	Vaggeryd
LA9	Jönköping	Jönköpingsregionen	680	Jönköping
LA10	Nässjö	Nässjöregionen	682	Nässjö
LA10	Nässjö	Nässjöregionen	684	Sävsjö
LA10	Nässjö	Nässjöregionen	685	Vetlanda
LA10	Nässjö	Nässjöregionen	686	Eksjö
LA11	Tranås	Tranås/Ydre/Aneby	512	Ydre
LA11	Tranås	Tranås/Ydre/Aneby	604	Aneby
LA11	Tranås	Tranås/Ydre/Aneby	687	Tranås
LA12	Älmhult	Älmhult/Osby	765	Älmhult
LA12	Älmhult	Älmhult/Osby	1273	Osby
LA13	Ljungby	Markaryd/Ljungby	767	Markaryd
LA13	Ljungby	Markaryd/Ljungby	781	Ljungby
LA14	Växjö	Växjöregionen	764	Alvesta
LA14	Växjö	Växjöregionen	780	Växjö
LA14	Växjö	Växjöregionen	760	Uppvidinge
LA14	Växjö	Växjöregionen	761	Lessebo
LA14	Växjö	Växjöregionen	763	Tingsryd
LA15	Vimmerby	Hultsfred/Vimmerby	860	Hultsfred
LA15	Vimmerby	Hultsfred/Vimmerby	884	Vimmerby
LA16	Kalmar	Kalmarregionen/Öland	834	Torsås
LA16	Kalmar	Kalmarregionen/Öland	862	Emmaboda
LA16	Kalmar	Kalmarregionen/Öland	880	Kalmar
LA16	Kalmar	Kalmarregionen/Öland	881	Nybro
LA16	Kalmar	Kalmarregionen/Öland	840	Mörbylånga
LA16	Kalmar	Kalmarregionen/Öland	885	Borgholm
LA17	Oskarshamn	Oskarshamnsregionen	861	Mönsterås
LA17	Oskarshamn	Oskarshamnsregionen	882	Oskarshamn
LA17	Oskarshamn	Oskarshamnsregionen	821	Högsby
LA18	Västervik	Västervik	883	Västervik
LA19	Gotland	Gotland	980	Gotland
LA20	Karlshamn	Olofström/Karlshamn	1060	Olofström
LA20	Karlshamn	Olofström/Karlshamn	1082	Karlshamn
LA21	Karlskrona	Karlskrona/Ronneby	1080	Karlskrona
LA21	Karlskrona	Karlskrona/Ronneby	1081	Ronneby
LA22	Simrishamn	Simrishamn/Tomelilla	1270	Tomelilla
LA22	Simrishamn	Simrishamn/Tomelilla	1291	Simrishamn
LA23	Helsingborg	Helsingborgsregionen	1214	Svalöv
LA23	Helsingborg	Helsingborgsregionen	1257	Örkelljunga
LA23	Helsingborg	Helsingborgsregionen	1260	Bjuv
LA23	Helsingborg	Helsingborgsregionen	1275	Perstorp
LA23	Helsingborg	Helsingborgsregionen	1276	Klippan
LA23	Helsingborg	Helsingborgsregionen	1277	Åstorp
LA23	Helsingborg	Helsingborgsregionen	1278	Båstad
LA23	Helsingborg	Helsingborgsregionen	1282	Landskrona
LA23	Helsingborg	Helsingborgsregionen	1283	Helsingborg
LA23	Helsingborg	Helsingborgsregionen	1284	Höganäs
LA23	Helsingborg	Helsingborgsregionen	1292	Ängelholm
LA24	Kristianstad	Kristianstad/Hässleholmsregionen	1256	Östra Göinge
LA24	Kristianstad	Kristianstad/Hässleholmsregionen	1272	Bromölla
LA24	Kristianstad	Kristianstad/Hässleholmsregionen	1290	Kristianstad
LA24	Kristianstad	Kristianstad/Hässleholmsregionen	1293	Hässleholm
LA24	Kristianstad	Kristianstad/Hässleholmsregionen	1083	Sölvesborg
LA25	Malmö	Malmöregionen	1230	Staffanstorp
LA25	Malmö	Malmöregionen	1231	Burlöv
LA25	Malmö	Malmöregionen	1233	Vellinge
LA25	Malmö	Malmöregionen	1261	Kävlinge
LA25	Malmö	Malmöregionen	1262	Lomma
LA25	Malmö	Malmöregionen	1263	Svedala
LA25	Malmö	Malmöregionen	1264	Skurup

LA25	Malmö	Malmöregionen	1265	Sjöbo
LA25	Malmö	Malmöregionen	1266	Hörby
LA25	Malmö	Malmöregionen	1267	Höör
LA25	Malmö	Malmöregionen	1280	Malmö
LA25	Malmö	Malmöregionen	1281	Lund
LA25	Malmö	Malmöregionen	1285	Eslöv
LA25	Malmö	Malmöregionen	1286	Ystad
LA25	Malmö	Malmöregionen	1287	Trelleborg
LA26	Halmstad	Halmstad/Laholm/Hylte	1315	Hylte
LA26	Halmstad	Halmstad/Laholm/Hylte	1380	Halmstad
LA26	Halmstad	Halmstad/Laholm/Hylte	1381	Laholm
LA27	Varberg	Falkenberg/Varberg	1382	Falkenberg
LA27	Varberg	Falkenberg/Varberg	1383	Varberg
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1384	Kungsbacka
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1401	Härryda
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1402	Partille
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1407	Öckerö
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1415	Stenungsund
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1419	Tjörn
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1421	Orust
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1440	Ale
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1441	Lerum
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1442	Vårgårda
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1462	Lilla Edet
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1463	Mark
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1480	Göteborg
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1481	Mölndal
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1482	Kungälv
LA28	Göteborg	Göteborgsregionen	1489	Alingsås
LA29	Trollhättan	Fyrstadsregionen	1444	Grästorps
LA29	Trollhättan	Fyrstadsregionen	1445	Essunga
LA29	Trollhättan	Fyrstadsregionen	1439	Färgelanda
LA29	Trollhättan	Fyrstadsregionen	1461	Mellerud
LA29	Trollhättan	Fyrstadsregionen	1427	Sotenäs
LA29	Trollhättan	Fyrstadsregionen	1430	Munkedal
LA29	Trollhättan	Fyrstadsregionen	1484	Lysekil
LA29	Trollhättan	Fyrstadsregionen	1485	Uddevalla
LA29	Trollhättan	Fyrstadsregionen	1487	Vänersborg
LA29	Trollhättan	Fyrstadsregionen	1488	Trollhättan
LA30	Strömstad	Strömstad/Tanum	1435	Tanum
LA30	Strömstad	Strömstad/Tanum	1486	Strömstad
LA31	Bengtsfors	Bengtsfors/Dals Ed	1438	Dals Ed
LA31	Bengtsfors	Bengtsfors/Dals Ed	1460	Bengtsfors
LA32	Borås	Boråsregionen	1443	Bollebygd
LA32	Borås	Boråsregionen	1452	Tranemo
LA32	Borås	Boråsregionen	1465	Svenljunga
LA32	Borås	Boråsregionen	1466	Herrljunga
LA32	Borås	Boråsregionen	1490	Borås
LA32	Borås	Boråsregionen	1491	Ulricehamn
LA33	Lidköping	Lidköping/Götene/Vara	1470	Vara
LA33	Lidköping	Lidköping/Götene/Vara	1471	Götene
LA33	Lidköping	Lidköping/Götene/Vara	1494	Lidköping
LA34	Skövde	Skövde/Skararegionen	1472	Tibro
LA34	Skövde	Skövde/Skararegionen	1495	Skara
LA34	Skövde	Skövde/Skararegionen	1496	Skövde
LA34	Skövde	Skövde/Skararegionen	1497	Hjo
LA34	Skövde	Skövde/Skararegionen	1498	Tidaholm
LA34	Skövde	Skövde/Skararegionen	1499	Falköping
LA34	Skövde	Skövde/Skararegionen	1446	Karlsborg
LA34	Skövde	Skövde/Skararegionen	1447	Gullspång

LA34	Skövde	Skövde/Skararegionen	1473	Töreboda
LA34	Skövde	Skövde/Skararegionen	1493	Mariestad
LA35	Torsby	Sunne/Torsby	1737	Torsby
LA35	Torsby	Sunne/Torsby	1766	Sunne
LA36	Karlstad	Karlstad/Kristinehamnsregionen	1715	Kil
LA36	Karlstad	Karlstad/Kristinehamnsregionen	1761	Hammarö
LA36	Karlstad	Karlstad/Kristinehamnsregionen	1763	Forshaga
LA36	Karlstad	Karlstad/Kristinehamnsregionen	1764	Grums
LA36	Karlstad	Karlstad/Kristinehamnsregionen	1780	Karlstad
LA36	Karlstad	Karlstad/Kristinehamnsregionen	1762	Munkfors
LA36	Karlstad	Karlstad/Kristinehamnsregionen	1781	Kristinehamn
LA37	Årjäng	Årjäng	1765	Årjäng
LA38	Filipstad	Filipstad/Hällefors	1782	Filipstad
LA38	Filipstad	Filipstad/Hällefors	1863	Hällefors
LA39	Hagfors	Hagfors	1783	Hagfors
LA40	Arvika	Arvika/Eda	1730	Eda
LA40	Arvika	Arvika/Eda	1784	Arvika
LA41	Säffle	Säffle/Åmål	1492	Åmål
LA41	Säffle	Säffle/Åmål	1785	Säffle
LA42	Örebro	Örebroregionen	1814	Lekeberg
LA42	Örebro	Örebroregionen	1861	Hallsberg
LA42	Örebro	Örebroregionen	1880	Örebro
LA42	Örebro	Örebroregionen	1881	Kumla
LA42	Örebro	Örebroregionen	1882	Askersund
LA42	Örebro	Örebroregionen	1860	Laxå
LA42	Örebro	Örebroregionen	1884	Nora
LA42	Örebro	Örebroregionen	1885	Lindesberg
LA43	Karlskoga	Karlskogaregionen	1760	Storfors
LA43	Karlskoga	Karlskogaregionen	1862	Degerfors
LA43	Karlskoga	Karlskogaregionen	1883	Karlskoga
LA44	Västerås	Västeråsregionen	1907	Surahammar
LA44	Västerås	Västeråsregionen	1961	Hallstahammar
LA44	Västerås	Västeråsregionen	1980	Västerås
LA44	Västerås	Västeråsregionen	1981	Sala
LA45	Fagersta	Fagerstaregionen	1904	Skinnskatteberg
LA45	Fagersta	Fagerstaregionen	1962	Norberg
LA45	Fagersta	Fagerstaregionen	1982	Fagersta
LA46	Köping	Köping/Arboga/Kungsör	1960	Kungsör
LA46	Köping	Köping/Arboga/Kungsör	1983	Köping
LA46	Köping	Köping/Arboga/Kungsör	1984	Arboga
LA47	Vansbro	Vansbro	2021	Vansbro
LA48	Malung	Malung	2023	Malung
LA49	Mora	Mora/Orsa/Älvdalen	2034	Orsa
LA49	Mora	Mora/Orsa/Älvdalen	2039	Älvdalen
LA49	Mora	Mora/Orsa/Älvdalen	2062	Mora
LA50	Falun	Falun/Borlängeregionen	2026	Gagnef
LA50	Falun	Falun/Borlängeregionen	2029	Leksand
LA50	Falun	Falun/Borlängeregionen	2031	Rättvik
LA50	Falun	Falun/Borlängeregionen	2080	Falun
LA50	Falun	Falun/Borlängeregionen	2081	Borlänge
LA50	Falun	Falun/Borlängeregionen	2082	Säter
LA51	Avesta	Avesta/Hedemora	2083	Hedemora
LA51	Avesta	Avesta/Hedemora	2084	Avesta
LA52	Ludvika	Ludvikaregionen	1864	Ljusnarsberg
LA52	Ludvika	Ludvikaregionen	2061	Smedjebacken
LA52	Ludvika	Ludvikaregionen	2085	Ludvika
LA53	Gävle	Gävle/Sandvikenregionen	319	Älvkarleby
LA53	Gävle	Gävle/Sandvikenregionen	2101	Ockelbo
LA53	Gävle	Gävle/Sandvikenregionen	2104	Hofors
LA53	Gävle	Gävle/Sandvikenregionen	2180	Gävle

LA53	Gävle	Gävle/Sandvikenregionen	2181	Sandviken
LA54	Ljusdal	Ljusdal	2161	Ljusdal
LA55	Söderhamn	Söderhamn	2182	Söderhamn
LA56	Bollnäs	Bollnäs/Ovanåker	2121	Ovanåker
LA56	Bollnäs	Bollnäs/Ovanåker	2183	Bollnäs
LA57	Hudiksvall	Hudiksvall/Nordanstig	2132	Nordanstig
LA57	Hudiksvall	Hudiksvall/Nordanstig	2184	Hudiksvall
LA58	Sundsvall	Sundsvall/Härnösandsregionen	2260	Ånge
LA58	Sundsvall	Sundsvall/Härnösandsregionen	2262	Timrå
LA58	Sundsvall	Sundsvall/Härnösandsregionen	2280	Härnösand
LA58	Sundsvall	Sundsvall/Härnösandsregionen	2281	Sundsvall
LA59	Kramfors	Sollefteå/Kramfors	2282	Kramfors
LA59	Kramfors	Sollefteå/Kramfors	2283	Sollefteå
LA60	Örnsköldsvik	Örnsköldsvik	2284	Örnsköldsvik
LA61	Strömsund	Strömsund	2313	Strömsund
LA62	Åre	Åre	2321	Åre
LA63	Härjedalen	Härjedalen	2361	Härjedalen
LA64	Östersund	Östersundsregionen	2303	Ragunda
LA64	Östersund	Östersundsregionen	2305	Bräcke
LA64	Östersund	Östersundsregionen	2309	Krokom
LA64	Östersund	Östersundsregionen	2326	Berg
LA64	Östersund	Östersundsregionen	2380	Östersund
LA65	Storuman	Storuman	2421	Storuman
LA66	Sorsele	Sorsele	2422	Sorsele
LA67	Vilhelmina	Vilhelmina/Dorotea/Åsele	2425	Dorotea
LA67	Vilhelmina	Vilhelmina/Dorotea/Åsele	2462	Vilhelmina
LA67	Vilhelmina	Vilhelmina/Dorotea/Åsele	2463	Åsele
LA68	Umeå	Umeåregionen	2401	Nordmaling
LA68	Umeå	Umeåregionen	2403	Bjurholm
LA68	Umeå	Umeåregionen	2404	Vindeln
LA68	Umeå	Umeåregionen	2409	Robertsfors
LA68	Umeå	Umeåregionen	2460	Vännäs
LA68	Umeå	Umeåregionen	2480	Umeå
LA69	Lycksele	Lycksele/Malå	2418	Malå
LA69	Lycksele	Lycksele/Malå	2481	Lycksele
LA70	Skellefteå	Skellefteå/Norsjö	2417	Norsjö
LA70	Skellefteå	Skellefteå/Norsjö	2482	Skellefteå
LA71	Arvidsjaur	Arvidsjaur	2505	Arvidsjaur
LA72	Arjeplog	Arjeplog	2506	Arjeplog
LA73	Jokkmokk	Jokkmokk	2510	Jokkmokk
LA74	Överkalix	Överkalix	2513	Överkalix
LA75	Kalix	Kalix	2514	Kalix
LA76	Övertorneå	Övertorneå	2518	Övertorneå
LA77	Pajala	Pajala	2521	Pajala
LA78	Gällivare	Gällivare	2523	Gällivare
LA79	Luleå	Luleå/Fyrkantenregionen	2560	Älvsbyn
LA79	Luleå	Luleå/Fyrkantenregionen	2580	Luleå
LA79	Luleå	Luleå/Fyrkantenregionen	2581	Piteå
LA79	Luleå	Luleå/Fyrkantenregionen	2582	Boden
LA80	Haparanda	Haparanda	2583	Haparanda
LA81	Kiruna	Kiruna	2584	Kiruna

